

יחידת רוכב שמיים

"אין כאלו אשרון רכב שממים בעזרה ובגאותו שחקים"

ספר מורשת

הוצאה לאור

דפוס M גרף

מפיק ספר מורשת

רס"ן אור סהר

עריכת תוכן

עדי גרינברג

סרן גיא אטיאס, רב"ט נועה גליל

סרן (במיל") שגיא כהן

עיצוב וגרפיקה

סמל (במיל") טל קמחי

רס"ל (במיל") דניאל בהגון

כל הזכויות שמורות ליחידת רוכב שמיים

מהדורה ראשונה: ניסן תשפ"ד, מאי 2024

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, להפיץ ולשדר בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, מכני, אופטי או אחר, לשדר ספר זה או כל חלק ממנו. שימוש בסוג כלשהו הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורטת בכתב ממפקד יחידת רוכב שמיים.

<p>109 פרק ו': הכשרות התפתחות מסלול ההכשרה מסלול ההכשרה ביחידה תפקיד המדריכה</p>	<p>69 מלחמת 'חרבות ברזל': הערכת מצב ראשונה כללי מספרים מספרים מפק"ץ מספר השבת השחורה המלאכיות של גדוד 13 מעיני המילואימניק מעיני הלוחמות מפקדת היחידה מימוש תצורות ההפעלה</p>	<p>39 פרק ג': מפקדי היחידה סא"ל במיל' אורי גונן אל"ם במיל' בן ויסמן אל"ם רן אשכנזי אל"ם רעות רטינג-וייס אל"ם אלירן דהאן סא"ל אדיב איפרח סא"ל איתי תורג'מן</p>	<p>4 הקדמה</p>
<p>121 פרק ז': שותפים לדרך אלביט קונטרופ העמותה תמונות מסלולים תמונות קורסי מדריכות</p>	<p>87 פרק ה': מפקדים ולוחמים מספרים תא"ל יאיר נתנס אל"ם אהוד ביבי צוק איתן - יומן אישי 'הצלתם אותנו שם' אבטחת רה"מ בליבריה לוחמים מספרים חיילים בודדים ביחידה לוחמות</p>	<p>55 פרק ד': מלחמות ומבצעים עמוד ענן שובו אחים צוק איתן מבצע 'מגן צפוני' מבצע 'חגורה שחורה' מבצע 'שומר חומות' מבצע 'בית וגן' מבצע 'מגן וחץ'</p>	<p>7 פרק א': ייעוד וסמלי היחידה ייעוד היחידה פסוק היחידה תגי היחידה לאורך השנים סיכות היחידה הפגסוס יוצא לאור \ אהוד בנאי הידעת את הארץ?</p>
<p>135 אחרית דבר</p>	<p>21 פרק ב': הקמת היחידה ציר זמן איך הכל התחיל? מכרז ראשון ופיתוח המערכת טבילת אש מבצעית מלחמת לבנון השניה עופרת יצוקה</p>	<p>10.10.2010 - הקמת היחידה</p>	

ספר זה מוקדש לכל חיילי וקציני יחידת "רוכב-שמיים" לדורותיהם; הנופלים, הלוחמים והלוחמות ותומכי הלחימה, שהתאמנו ולחמו ימים כלילות, וכן לשותפים לדרך: היחידות, החברות והגורמים השונים, אשר נטלו חלק בעשייה והינם חלק ממשפחת "רוכב-שמיים".

הספר מציין ציון דרך, והוקרה על שנות הפעילות ליחידה, ולכל האנשים שהיו במעטפת וסייעו לחלום להתגשם.

סיפורה של יחידה 5353, "רוכב-שמיים" המובא בספר זה, אינו מספר רק את סיפורם של כלי הטיס המאוישים מרחוק, אלא מביא גם את סיפורם של אנשים שידעו להפוך חלום למציאות, שיצרו "יש מאין", ובעיקר את סיפורם של חיילים, מפקדים ולוחמים שנתנו מעצמם מעל ומעבר.

ספר זה מבוסס על ראיונות רבים שנערכו עם שדרת הפיקוד של היחידה לאורך השנים, ועם דמויות מרכזיות מעברה, שהובילו אותה להישגים רבים. יש לציין כי לבטח קיימים אין ספור סיפורים נוספים שניתן ונכון היה ולהזכיר בספר זה, אך היריעה קצרה מלהכילם.

בת שרון ומיכאל.

נולדה ביום כ"ה בחשון תשס"א, 23 נובמבר 2000, בעיר מודיעין, בת אמצעית להוריה ואחות להדר ונוגה.

בילדותה למדה בבית הספר 'יחד מודיעין' (בית ספר המשלב בין דתיים וחילוניים) עד כיתה ט', ומשם המשיכה לתיכון 'מו"ר'. עדן שחתה מגיל 6 והייתה שחיינית תחרותית בנבחרת ישראל עד גיל 19. בשחייה עדן הצטיינה במשחי הבריכה בסגנון מעורב וגב. היא הייתה גם שחיינית מים פתוחים והשתתפה בתחרויות בינלאומיות של משחי 5 ו-10 ק"מ.

עדן היתה תלמידה מצטיינת, למדה לימודים מוגברים של 5 יח' פיזיקה, מתמטיקה, תאטרון ואנגלית. כמו רבים מחבריה, עדן תכננה לשרת כספורטאית מצטיינת, ולהמשיך ללימודים בקולג' בארצות הברית במימון מלגת שחייה.

לאחר שעברה גיבוש לקורס טיס, בחרה עדן להתגייס לצבא לשירות משמעותי. היא החלה את השתתפותה בקורס טיס למשך מספר חודשים, ובהמשך עברה לחיל תותחנים, שם הוכשרה ושירתה כלוחמת וכקצינה מפקדת צוות ביחידת רוכב-שמיים.

עדן ניחנה בבגרות, פיקחות וחוכמת חיים, חמלה, ערכיות גבוהה, סובלנות ואהבת הזולת.

עדן ניהלה זוגיות מבטיחה עם רותם, קצין מהיחידה, והשניים התכוננו להתגרר יחד מייד עם שחרורה בפברואר 2024 ולהתקדם למיסוד יחסיהם.

עדן נפלה ביום שבת, כ"ב בתשרי התשפ"ד, ה-7 באוקטובר 2023, בעת מילוי תפקידה במוצב "נחל עוז", בעת שבוצעה מתקפת הטרור הרצחנית בידי חמאס על ישראל. עדן מצאה עצמה באותו הבוקר במיגונית במוצב, יחד עם צוותה ועוד כ-30 חיילות לא חמושות (תצפיתניות, חובשות, תקשוב ועוד) שלא הכירה, כאשר רק הצוות של רוכב שמיים שעליו פיקדה היה חמוש. עדן לקחה פיקוד על הגנת המיגונית וכן על כל החיילות ששהו בו, תוך ביצוע 'פיקוד מלפנים', כאשר התמקמה בפתח הקרוב לכניסת המחבלים.

בחילופי האש השליכו המחבלים רימונים למיגונית. עדן נשארה לנהל את הקרב ובכך איפשרה ל-11 החיילות (4 מרוכב שמיים ו-7 אחרות), לצאת מהיציאה השניה של המיגונית, עד לחילוצן בחיים כעבור 7 שעות.

בת 22 בנופלה.

הובאה למנוחות בבית העלמין בעיר מודיעין. הותירה אחריה הורים, שתי אחיות ובן זוג.

אתר ההנצחה של עדן נימרי

A silhouette of a person holding a long, thin pole horizontally across their shoulders, standing in a field. In the background, another person is walking away, carrying a large, dark, rectangular pack or bundle on their back. The scene is set against a sunset sky with a warm orange glow. A thin orange horizontal line is positioned above the text.

פרק א' - ייעוד וסמלי היחידה

”

אֵין כָּאֵל יִשְׂרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרָךְ וּבְגִאֲוֹתוֹ שְׁחָקִים (דברים ל"ג, כ"ו)

יחידה לבניין והפעלת כוח צוותי כטמ"מ לחשיפת אויב ותקיפתו (באמצעות חימוש חביר) בדרג הטקטי. שליטה, בקרה ושמירת רציפות המערך בתמרון היבשתי, במבצעי האש ובהגנת הגבולות בכל מצבי השח"ם.

חזון היחידה - יחידה 5353 תהווה מסגרת מבצעית ורסטילית, לוחמנית וגמישה, הנמצאת בכשירות ומוכנות לכל תרחיש מבצעי, תוך שימת דגש על מצוינות בעשייה, לכידות המסגרת ופיתוח אנשיה.

סוד ההצלחה של יחידת 'רוכב-שמייים' טמון בהבחנה בפרטים הקטנים. משה בירך את עם ישראל בפסוק זה והעביר להם מסר: האל הוא מצד אחד 'רוכב-שמייים', גדול ועצום. יחד עם זאת, האל תמיד יהיה בעזרם, כאשר המילה "בְּעֶזְרְךָ" מתייחסת לפרטי הפרטים, בכל מקום ומצב. ייעוד היחידה מתחבר לפסוק זה, היכולת להבחין בפרטים הקטנים שבסופו של דבר יסייעו להכריע את האויב בשדה הקרב, למען הגנת העם והארץ.

סיכות היחידה

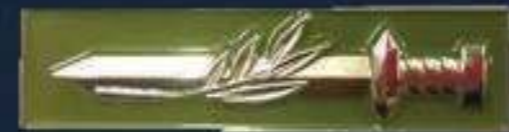
לוחמי היחידה עוברים הכשרת צניחה במהלך
המסלול/בשירות בפלוגות הלוחמים

בסיום מסלול שאורכו 12 חודשים, עונדים לוחמי
ולוחמות היחידה את סיכת הלוחם. מדריכות
היחידה עונדות סיכה זו בגודל מוקטן

בסיום פרק הטירונות עונדים
הלוחמים את סיכת התותחן החיילית

לוחמי היחידה מוגדרים כלוחמי-חוד

כל חייל אשר מגיע
ליחידה עונד את
סיכת ה"גדודון".

2019 ועד היום

עם העברת הכפיפות הפיקודית
ב - 05.09.2020, הוחלף תג
היחידה לתג חטיבה 215

2015-2019

תג היחידה הוחלף בשנת
2014 לתג האגד 214.

2019-2020

עם מעבר בית-הספר למחנה
שבטה, עונדים חיילי המסלול
וסגל ההכשרה תג זה.

2010-2015

החרב מסמלת את
מבצעיות היחידה,
הפגסוס כסמל היחידה,
יחד עם צבעי החיל
ברקע (אדום ושחור).

הפגסוס

הוא סוס מכונף אנדי ואחת הדמויות המפורסמות ביותר מתוך המיתולוגיה היוונית. סוסים מכונפים מפיעים במספר מיתולוגיות שונות, אך פגסוס הוא ככל הנראה הקדום והמפורסם מכולם. **הפגסוס מסמל חוזקה בשמיים ובארץ**

יוצא לאור \ אהוד בנאי

השביל הזה מתחיל כאן
בין סניף בנק למעין
לא סלול, לא תמיד מסומן
השביל הזה מתחיל כאן

חוצה את העיר
עולה על ההר
ממשיך על הים
ממשיך גם מחר
חותך באויר, בין הבתים
יוצא אל האור, אל חיים חדשים

לך עליו, עלה עליו עכשיו
לך עליו, עלה עליו עכשיו
מלאכי ציפורים מעליך
מלווים את צעדיך

השיר מלווה את היחידה מתחילת דרכה ועד היום.

“הידעת את הארץ? התטיב דעת, לפחות את סביבתך? היצאת לשוטט בצידי דרכים ובנתיבות בלתי כבושות, כדי לחדור לפני ולפנים של האזור, אזור מושבך, הנשקף אליך יום יום ושעה שעה, מרחוק? האם חדרת אל האזורים השכנים ואל פינותיהם החבויות והנעלמות? הידעת את פרטי נופיהם, לא מתוך טיסת-גלגלים אצה ומבוהלת, כי אם מתוך הסתכלות כנה, בלתי אמצעית וברוכת רשמים?”

(יוסף ברסלבסקי)

לוחמי ולוחמות יחידת רוכב-שמיים זוכים להכיר את הארץ על בוריה; לתור אותה לאורכה ולרוחבה, לנדוד ממוצב למוצב ומגזרה לגזרה, ולבצע משימות מסביב לשעון יחד עם כוחות רבים מצה"ל ומערכת הביטחון. תומכי ותומכות הלחימה, אשר מסייעים לצוותים המבצעים עיים לעמוד במשימותיהם, גם הם, חווים את התנועה המתמדת של השירות ביחידה.

מן העיתונות

בשנים מאז הקמה ועד היום, תפסה היחידה מקום של כבוד- בצה"ל ומחוצה לו. עם התפתחותה, גם המודעות ליכולות ולמענה הייחודי שהיא נותנת גדלה. עם הזמן, תפסה היחידה את עיני רבים וצברה כותרות. הנה כמה מהפרסומים להם זכתה היחידה.

לאורך הגבול בעזה פרוסים עשרות צוותי "רוכב שמים", הנמצאים שם מתחילת המערכה, לפני קרב לחודשיים. אין יציאות הביתה" אומר א', אבל כולם חוזרי מוטיבציה. גם המילואמניקים, שרובם כרגע בתקופת בחינות, כולם כאן ללא שום תלונות".

כל צוות כולל מפקד, לוחם שאחראי על שיגור המזל"ט, לוחם שאחראי על הנחיתה וניתוח הנתונים, ולוחם מגבה. הצוותים האלו אינם עצמאיים, אלא עובדים ביחד עם יחידות צה"ל השונות כולל שרון, סיירות שונות והצנחנים.

א' מסביר כי הוא בוחר את הלוחמים שלו בקפידה מתוך הקורסים המובחרים בצה"ל, כאשר הדגש בהכשרה הוא לא על יכולות טכנולוגיות אלא על יחסים בין-אישיים. כולם עוברי מסלולי הכשרה של לוחמי חי"ר, על מנת שייבינו את התו"ל בשטח. הם צריכים לדעת איך לעבוד עם לוחמים בשטח והקצינים שלי צריכים לדעת להיות מפקדים, אבל גם לא להפריע ללוחמים בשטח. אני מחפש קצינים שלא מונעים מאגו, שמבינים את השטח ואת התפקיד שלהם".

לוחמי רוכ"ש נכנסים לעזה - וחוזרים עם תוצאות

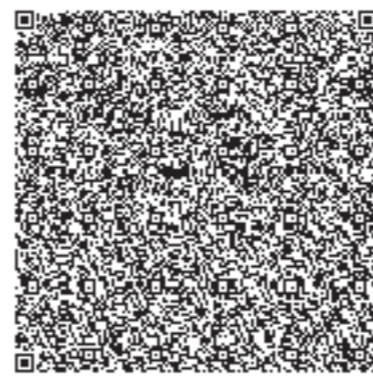
בזמן שחטיבות החי"ר מתמרנות ברצועת עזה, הצטרפו אליהם כוחות שמספקים להם "עיניים" מספות בשטח, ומעבירים מודיעין חזותי מהאוויר ישירות למפקדים בקצה. אלו הם לוחמי הרוכש - שנכנסו בפעם הראשונה בסדר גודל כזה ללחימה ברצועת עזה, והם עושים זאת בעצימות שלא נראתה כמותה מהקמת היחידה

כלכליסט

YNET

אתר צה"ל

MAKO

אתר ראש הממשלה

ערוץ 7

פרק ב' - הקמת היחידה

הקמת היחידה

הקמת פלוגת לוחמים ב'

קצין על צוות ראשון וארגון פלוגת ההכשרה

הקמת יחידת "רוכב שמיים" (יחידה 5353)

מבחן מעשי ל-5 חברות. "אולימפיאדת המיני כטב"ם"

קבלת אישור עקרוני להקמת היחידה מסגן הרמטכ"ל

הפעלה מבצעית ראשונה במלחמת לבנון השנייה

ניסוי טכני- מבצעי ותחילת פעילות מבצעית

רכש 4 מערכות ראשונות וביצוע הכשרה ראשונה על המערכת

סקר שוק וביצוע מכרז לבחירת מערכות

2012

היחידה גדלה

2011

פיתוח הכשרות

2010

הקמת היחידה

2009

פיתוח המערכת

2008

עופרת יצוקה

2007

פלגה ב5252

2006

טבילת אש

2005

הכשרות וניסויים

2004

התנסויות ראשונות

2003

תחילת הדרך

הפעלה מבצעית שכבה נמוכה

הקמת פלוגת מפקדה

הצטיידות מהירה במערכות תצורה 0

הפעלה במבצע "עופרת יצוקה"

הקמת פלגת "רוכב שמיים" ביחידה 5252

החלטה על מעבר לחיל התותחנים

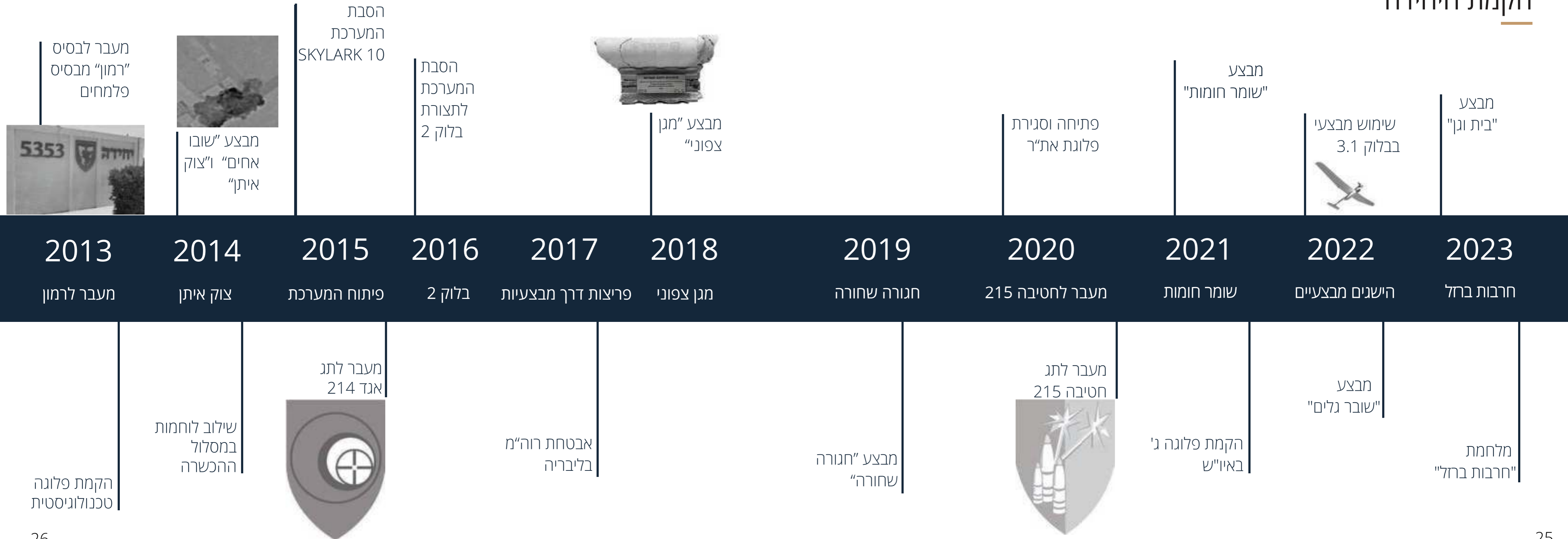

השלמת בדיקת מערכת וביצוע תהליך אישור עקרוני לפרויקט

אובדן מזל"ט ראשון

מפגש עם צבא גרמניה ללימוד על מערכת דומה

הקמת פלוגה טכנולוגיסטית

שילוב לוחמות במסלול ההכשרה

מעבר לתג אנד 214

אבטחת רוה"מ בליבריה

מבצע "חגורה שחורה"

מעבר לתג חטיבה 215

הקמת פלוגה ג' באיו"ש

מבצע "שובר גלים"

מלחמת "חרבות ברזל"

כאן נתגלתה ההבנה מה יהיה האתגר העיקרי של מערכת מעין זו - שרידות ואמינות המערכת בהפעלה בשטח.

בהתאם לכך, בוצע סקר שוק שכלל הכרת מערכות קיימות ומתפתחות בארץ ובעולם.

כאן נתגלתה ההבנה בנוגע לאתגר העיקרי של מערכת מעין זו - שרידות ואמינות המערכת בהפעלה בשטח. המסקנה העיקרית שהתחווה מהסקר, היא כי קיימות ומתפתחות מערכות נוספות הרלוונטיות לצורך זה, ולכן נכון יהיה לבצע תחרות בין החברות על ידי מכרז: נקודת העבודה הראשונית הייתה מיני מזל"ט במשקל של כ-5 ק"ג עם משך טיסה של לפחות 45 דקות ומטע"ד (מטען ייעודי כגון מצלמה או אמצעי אחר) לשימוש ביום בלבד (מטע"ד לילה נדרש רק כשאיפה ולא כדרישה מחייבת). לאחר 'אולימפיאדת כטמ"ם' בה השתתפו מספר תעשיות, הוכרזה אלביט כזוכה במכרז - **וכך הכל התחיל..**

המענה באותן שנים לכוחות היבשה היה בעיקר על בסיס טייסת המל"טים שהייתה קיימת באגף המודיעין וניידות מודיעין חזותי (נמח"ז), שנפרסו בשטח ואיפשרו לכוחות הלוחמים לצפות בחוזי המתקבל מהמל"ט, אולם בשנת 1998 הוחלט על סגירת הטייסת באמ"ן וזרוע היבשה החלה לחפש מענה לפער שנוצר.

מובילי המשימה בתחילת הדרך היו ניר חלמיש, עמיחי מגל וראובן לוין וכן אנשים נוספים מדיסיפלינות שונות ממחלקת אמל"ח הזרוע, חט"ל ומשרד הביטחון ביניהם אלון לוין, עופר וייס, ארז דינר, דודו גבאי ועוד רבים וטובים נוספים.

השם שנבחר לפעילות הוא "רוכב שמיים" מתוך ברכת משה לעם ישראל בספר דברים: "אין כא-ל ישורון, רוכב שמיים בעזרך ובגאוותו שחקים"

עמיחי ואלון מספרים איך הכל התחיל

בסוף שנת 2002 הוחלט לבחון את התועלת המבצעית בשימוש במיני מזל"טים שיופעלו עצמאית על ידי כוחות היבשה. הרעיון לא היה חדש.

החל מסוף שנות ה-80 בוצעו מספר ניסיונות לבחון את הפוטנציאל של תחום זה לחילות היבשה.

מכרז ראשון ופיתוח המערכת

המכרז הראשון הופץ באמצע 2003 וניגשו אליו 3 תעשיות, אולם כשהגיע מועד המבחן המעשי, ביטלו התעשיות את השתתפותן בזו אחר זו. ההודעה על אחד הביטולים התקבלה ממש שעה קלה לפני מועד המבחן כשהיו כבר בדרך לשטח המבחן ומיד ביצעו פניית פרסה (פשוטו כמשמעו). בשלב זה התברר שהחברות עדיין לא בשלות וזקוקות לזמן נוסף לטובת פיתוח המערכות. לכן המתינו מספר חודשים ולקראת סוף 2003 הפיצו את המכרז מחדש. הפעם ניגשו למכרז 7 תעשיות ו-3 מתוכן אף הגיעו למבחן המעשי.

המבחן המעשי

בתאריך 8 בדצמבר 2003 על גבעת טרשים סמוך ללש"ביה הישנה בבית גוברין החל המבחן המעשי הראשון. כל אחת מ-3 החברות הגיעה לחצי יום וביצעה מספר טיסות לפי תרחישים שהוגדרו מראש ונוקדו ע"י צוות בוחנים מזרוע היבשה וממשרד הביטחון. כבר בהמראה הראשונה במבחן, המזל"ט נכנס בקרקע. אולם החברה תיקנה אותו תוך זקות ספורות וביצעה המראה מוצלחת עם אותו מזל"ט. בטיסה אחרת, המזל"ט פיספס את נקודת הנחיתה המתוכננת על הגבעה בה היינו והמשיך בגלישה עד לנחיתה על הסמוכה. עם סיום המבחן, היה ברור לנו שרק לאחת משלוש המערכות יש סיכוי לעבור את ציון הסף של המכרז. בהתאם לכך, הפגישה בה סיכמנו את הניקוד של הבוחנים השונים והוכרעה שמערכת Skylark של אלביט קיבלה 70.9% ועברה את ציון הסף בפחות מאחוז אחד! ולכן אלביט הוכרזה כזוכת המכרז ובוצעה הזמנת רכש של 4 מערכות לטובת ביצוע אבולוציה בצה"ל.

ביולי 2006, בעקבות חטיפת שני החיילים (אהוד גולדווסר ואלדד רגב ז"ל) ומרדף בשטח לבנון שכלל מזל"טים וטנקים בניסיון לעצור את החטיפה, נפתח מבצע "שינוי כיוון" שלימים ייקרא "מלחמת לבנון השנייה". הפרויקט היה אז בהמתנה לקבלת אישור עקרוני כדי לצאת לפיתוח מלא ורכש עשרות מערכות מבצעיות. הבנו מיד שהמבצע מהווה הזדמנות בלתי חוזרת עבורנו שכן פעילות מבצעית מוצלחת יכולה לתת דחיפה משמעותית להוכחת הפוטנציאל המבצעי ואישור הפרויקט. האתגר הראשון היה לאתר מקום מתאים להפעלת המערכת בגזרה המבצעית. השטח מאופיין בחורש צפוף, בעוד גזרת ההמראה והנחיתה נדרשת להיות ללא מכשולים. כמו כן, חשוב למצוא מקום עם "קו ראייה" לשטח לבנון על מנת לאפשר טווח תקשורת לעומק. לאחר מאמצי חיפוש, איתרנו מיקום מתאים בבריכת השחייה הריקה של קיבוץ אדמית והתחלנו בהכנות להפעלת המערכת.

מלחמות היהודים

כשהגענו לבור של פיקוד צפון על מנת לבצע תיאום עם מפקד היחשת"פ (אל"ם בחיל האוויר האחראי על שיתוף הפעולה עם זרועות היבשה והים), הוא יצא אלינו לרגע למסדרון והצהיר "מבחינתי אין פעילות עד שמפקד חיל האוויר אישית מנחה אותי ש'רוכב שמיים' רשאי לטוס", וסגר את הדלת.

בעוד אלון מסתובב כמו אריה בכלוב, הוא נתקל בחבר שכיהן באותה עת כקמב"ץ פיקוד צפון; הקמב"ץ הבחין שאלון דרוך ושאל אותו "למה נפלו פניך?", אלון ענה בישירות: "חיל האוויר 'דופק' אתכם ולא נותן למזל"טי היבשה להשתלב במאמץ המלחמתי". "במה אפשר לסייע?" שאל הקמב"ץ. וכך הופץ דוא"ל לידיעת כלל הגורמים (לרבות מחלקת מבצעים בח"א): "מחר בשעה 11:30 רוכב שמיים יתחיל לבצע גיחות מבצעיות בגזרת הפיקוד, ידיעתכם/תאומכם".

חיל האוויר הבין שאין לו ברירה ואלון הוזעק לקריה במהלך הלילה לתיאום הפעילות. למחרת בשעה 12:00 בצהריים המריאה הטיסה המבצעית הראשונה של "רוכב שמיים" במלחמה. סוכם כי ההפעלה תהיה מול יחידת מיתר (גדוד 427) שהפעילה חימוש מונחה מדויק (חמ"ם), לטובת מציאת מטרות, הכוונת אש ווידוא השמדת המטרות (BDA).

נחיתה מדויקת בעיתוי מושלם

גם הנחיתות היו מעניינות; רוב הנחיתות בוצעו ע"י פיקוד ידני (טרם מומש אז המנגנון האוטומטי לתזמון ההנצלה בהתאם לכיוון ועוצמת הרוח), ולכן לא היו מדויקות במיוחד. פעמים מספר המזל"ט נחת על צמרות העצים ופעם אחת אף "פספס" את הראש של הש"ג בקיבוץ בסנטימטר רים ספורים. היה עלינו לחבוש קסדות ולא רק בגלל ירי הרקטות של חיזבאללה.

באחד הימים הגיעו מפקד זרוע היבשה והרמ"ט (האלוף אבי מזרחי ותא"ל יעקב אייש) לביקור בבריכה באדמית, במהלכה הם צפו בגיחה מוצלחת שבסיומה נשמע קול נפץ מרשים. מסתבר שהמזל"ט נחת לשם שינוי בדיוק במרכז הבריכה הריקה, וההד נשמע למרחוק. ההתלהבות של מפקד הזרוע והרמ"ט מהנחיתה המושלמת הייתה כל כך גדולה, שלא הועילו ההסברים שלנו שזה רק מזל והם הנחו אותנו: "אתם יכולים להמשיך לפתח את מה שאתם רוצים, בינתיים תביאו לנו 20 מערכות כאלו ומהר!!!".

בסיכום המבצע רשמנו הספק מרשים של 158 גיחות ו-35 סגירות מעגל! ולא פחות חשוב מכך: אף אחד בצה"ל לא פקפק עוד בצורך המובהק ובתועלת המבצעית הגלומים במערכות "רוכב שמיים".

בסוף דצמבר 2008, שבועיים בלבד לאחר ההכרזה על הזוכה במכרז רוכב שמיים, פורץ עימות נוסף בדרום – מבצע "עופרת יצוקה". הוחלט להפעיל ארבע מערכות במבצע – אחת עבור כל חטיבה לוחמת, לרבות מערכת אחת בתצורה החדשה שאך זה עתה זכתה במכרז. למערכת זו היו יכולות משודרגות – בעיקר במשך הטיסה (כ-3 שעות) ובאיכות החוזה. אימרה ידועה של הפילוסוף הרומאי סנקה טוענת ש"המזל הוא מה שקורה כשההכנה פוגשת את ההזדמנות". זה בדיוק מה שקרה לנו כאשר ביקשנו לבצע משימות רגישות כדוגמת ליווי כוחות המחייבות הצפנת המידע המשודר מהמזל"ט על מנת לא לחשוף את מיקומם. כזכור נתקלנו באתגר זה כבר במלחמת לבנון השנייה ולכן פיתחנו יכולת הצפנה אזורית חזקה. עקב התנגדות של אגף התקשוב, נאסר עלינו לשלב הצפנה זו במערכת ולכן שמרנו אותה כ"יכולת במגירה" ליום פקודה.

זכות הראשונים לפריצת דרך

ככלל, הבאנו כאן את הסיפור מזווית הראיה שלנו. כמובן שישנם סיפורים ואנקדוטות רבים שלא נכללו וגורמים נוספים שתרומתם המשמעותית לא נסקרה בדפים אלה. לסיום, נספר שכשהתחלנו את הפעילות בתחילת 2003, רווחה הדעה שהיא תסתיים עם כלום. רבים התייחסו אלינו כאילו אנחנו משחקים עם טיסנים. **מהסיפורים והדוגמאות שסופרו בסיפורים אלה ניתן ללמוד כי פעילות נחושה, יצירתית, תוך ניצול הזדמנויות בצמתים קריטיים ואפילו קצת חוצפה, הן אלו שאיפשרו את הסנונית הראשונה בהקמת האווירייה היבשתית ואת הפיכת החזון למציאות.** בנימה אישית, נאמר כי אנחנו מחשיבים את "רוכב שמיים" כמו ילד שלנו. גידלנו אותו, עזרנו לו לעבור קשיים ולהתבגר ובסוף הוא יצא לחיים עצמאיים, התפרסם, הביא תועלת עצומה, הציל חיים, איפשר פעילויות מבצעיות שלא היו מתרחשות בלעדיו, ופרץ דרך לכל תחום האווירייה היבשתית אשר בא בעקבותיו.

אנחנו גאים בו מאוד ומתרגשים כל פעם מחדש לראות את הצלחתו. אנו חשים ברי מזל על זכות הראשונים שנפלה בחלקנו להיות שותפים ביצירת תחום חדש זה אשר הוביל למהפכה בשדה הקרב היבשתי!

בקיץ 2010 החל תהליך הקמת היחידה בפיקודו של אורי גונן. "בהתחלה היה מאוד פשוט, היו שלושה אנשים. אני הנעתי ליחידה מאוגדת עזה, הבאתי איתי את הנהג שלי שהוא היה הנהג הראשון ביחידה, ואיתרתי את דודי שהיה השליש הראשון ביחידה. וככה בעצם הגענו לקלוט את הדבר הזה. אז הדו"ח הראשון ביחידה, היו בו שלושה אנשים." מספר גונן. תוך מספר שבועות הפלוגה שישבה תחת זיק, שהייתה מחולקת לשניים: מבצעית והכשרות, עברה תחת פיקודו של סא"ל אורי גונן. טקס הסיום של מחזור הלוחמים 03 היה נקודת הפתיחה הרשמית של היחידה.

המשימה הראשונה הייתה לערוך טקס הקמה. היחידה הייתה קיימת אך היה צורך להכריז עליה. נבחר תאריך יפה וסמלי לטקס - 10.10.2010. גונן נזכר בקשיים, "היום בא מפקד היחידה למפ"מ ואומר: "אני מבקש שביום ראשון הבא יהיה טקס." ולוקח את הרס"ר ואומר לו: "תראה אני רוצה שיהיה ככה וככה." אז לא היה כלום, לא היה אף אחד. היה שלישי והיו לוחמים, לא היה לנו שום דבר אז עבדנו מאוד מאוד קשה גם בהיבט הלוגיסטי ומה שיותר מסובך, רצינו תג ורצינו דגל. מה זה רצינו, חייבים".

היחידה מנתה בשלב זה פלוגת הכשרות - שלימים הפכה לבית הספר, פלוגה מבצעית - שלימים הפכה לפלוגת לוחמים והתפצלה לשתי פלוגות, פלוגת מפקדה ופלוגת אחזקה. הפעם הראשונה שהיחידה הוקפצה למשימה הייתה לאחר פיגוע איתמר. באותה עת שהו ביחידה ארבעה צוותי לוחמים בהכשרה, והם הוקפצו לסיוע במאמץ הצה"לי למציאת רוצחי משפחת פוגל. בנובמבר 2010 התגייס מחזור 04 של היחידה שסימל את תחילת הגיוס המחזורי ליחידה. לפני כן היה גיוס אחד בשנה. בתחילת הדרך, מאחר שלא היו מספיק אנשים ביחידה, נוצרו מצבים שבהם קצינים ומפקדים ביצעו מספר תפקידים במקביל. עובדה זו יצרה עומס רב, אך עם זאת גם סיפוק גדול. הכול נבנה מאפס: תרבות היחידה, ההכשרות והמבנה. עד היום כל מסלול שמגיע ליחידה מחדש ומשפר דבר כלשהו, וכך היחידה ממשיכה בתהליך של התפתחות ושיפור תמידי.

פרק ג' - מפקדי היחידה

סא"ל (במיל') אורי גונן

סא"ל במיל' אורי גונן, מפקדה הראשון של יחידת "רוכב-שמייים", כיהן בתפקיד בין השנים 2010 – 2013. הוא מביא בפנינו את הסיפור שמאחורי הקמת היחידה: "ב-2006 במהלך מלחמת לבנון השנייה, שירתי כקצין אג"ם מטעם חיל התותחנים בפיקוד צפון". לאחר המלחמה אחד מהלקחים שהפקנו והחשובים מביניהם היה הצורך לחבר בין זרוע היבשה לעולם של כלי הטייס הבלתי מאוישים. תוך כדי הלחימה בלבנון כבר התנסינו בשיתוף פעולה יחד עם מערכת 'זיק' זו הייתה התשתית להקמת יחידת "רוכב שמייים".

זכות ראשונים וחלוציות בהקמת היחידה

הניסיון הראשון של הפעלת המערכת בזרוע היבשה תחת חסותו של חיל מודיעין-השדה לא הצליח: "הפרויקט לא זכה לתוצאות כמצופה, ובעקבות כך ביקשו ממני לקחת אותו תחת אחריותי ולמנף אותו". גונן חבר אל מחלקת אמצעי הלחימה של זרוע יבשה והחל במשימה: "משם נפתחה אפיזודה שנמשכה כמעט שנתיים בהן הונחו היסודות שעליהם הייתה עתידה היחידה לקום: מהקמת הפלוגות הלוחמות, הקמת פלוגת המפקדה, וכמובן פלוגת ההכשרות". הוא מתאר את תחושת השליחות שקיננה בו כבר מהרגע הראשון: "למעשה היינו חבורת אנשים שצעדה בדרך לא זרועה עם פנים אל עבר האופק מתוך תחושת שליחות עמוקה". וכך, עם צוות לוחמים אחד, והרבה נחישות, המירוץ להטמעת המערכת החדשה בצה"ל יצא לדרך: "התחלנו מיחידה עם פלוגה אחת: היה בה מ"פ, מפל"ג, וצוות לוחמים אחד". ניכר היה כי "הצבא הגדול והירוק" עוד לא ממש מבין את המשמעויות והיכולות שהשחקנית החדשה במגרש יכולה לתת לו.

התחלנו בתהליך של הכשרת לוחמים מאפס. במקביל היינו צריכים ללמד גם את מפקדי הפלוגות והגדודים כיצד לעבוד עם מערכת חדשה שהם מעולם לא נתקלו בה קודם לכן, וגם לגרום לחיל האוויר, שברור היה מהי הטריטוריה שלו, לסמוך עלינו, וזו הייתה משימה לא פשוטה בלשון המעטה. הייתה אמירה של מפקד חיל האוויר דאז, עידו נחושתן, שסיכמה את העניין בצורה הטובה ביותר: "אני מטר שמונים, וכל מה שמעלי - שייך לחייל האוויר". הדרך להטמעת מערכת הרוכב-שמייים הייתה רצופה במכשולים רבים, אך הדבר לא מנע מגונן ומפקודיו להמשיך ולבצע את עבודתם נאמנה. "המקצועיות היא אבן היסוד שממנה היחידה גדלה והיא משמשת כפנס המאיר את הדרך. היא נתנה לנו את הביטחון לקבוע לאן משיטים את הספינה. לכן ניסיתי כמה שיותר להנחיל תרבות של מקצועיות ותחקור". הלכידות החברתית נתנה את אותותיה: "העובדה שהיחידה נשאה אופי משפחתי, אפשרה לכל אחד לתפוס את מקומו, והוציאה מאנשים את האיכויות שבהם.

על כך אני מבקש להודות לכל אחד ואחת מהאנשים ששירתו תחת פיקודי. זהו די.אן.איי מאוד מיוחד אשר יכול היה להתקיים רק במקומות מעטים; הדבק החזק ממשיך לפעול עד היום ולקרב אותנו בכל הזדמנות אפשרית, בין אם זה במילואים, או בפעילות העמותה. גם היום כשאני פוגש את המסלולים הבאים בתור, אני מזהה את אותו הניצוץ שאפשר לכל המפעל הזה להתקיים".

"אומרים שבחיי של איש צבא יש שני תפקידים משמעותיים וזכירים במיוחד: תפקיד המ"פ ותפקיד המג"ד. אני בהחלט מתגעגע לתעצומות שחוויתי בתקופה ההיא. תקופה שכל כולה דאגה לאנשים ולעשייה של היחידה. 24\7 של עבודה וחוויות שלא יאומנו. זו הייתה חתיכת דרך ואני בהחלט גאה בתוצר. תמיד אתגעגע לאנשים, כל הסיפור כולו מתחיל ונגמר באנשים. הם אלו שהפכו את הרגעים הקשים למאתגרים, ואת הרגעים הטובים למהנים".

אורי גונן ניהל תוכנית במרכז לתוכניות חדשנות בחברת "רפאל", ושימש כיו"ר עמותת "הסוס-המעופף" של יוצאי יחידת הרוכב-שמייים

שינוי דעת הקהל הבינלאומית

ויסמן מספר כיצד תמונה אחת שסיפקה היחידה במהלך מבצע "צוק איתן" הצליחה להשפיע לחיוב על דעת הקהל הבינלאומית, שהיתה באותם ימים ביקורתית מאוד כלפי ישראל: באחד מימי הלחימה היה איזה ירי של פצצת מרגמה מחצר של בית ספר בעזה אל תוך שטח ישראל, ולאחר מכן צה"ל ירה בתגובה על בית הספר. הייתה ביקורת נרחבת מצד ארגונים בינלאומיים על צה"ל בעקבות אותו הירי. בזכות תמונה שסיפק המזל"ט של הוכב שמיים, מדינת ישראל הצליחה להוכיח בזירה הבינלאומית שאכן מדובר היה בירי כתגובת נגד. זוהי רק דוגמה קטנה לתרומה המשמעותית של היחידה למבצע."

תרומתה המבצעית של יחידת הוכב שמיים למבצע "צוק איתן" זיכתה אותה בצל"ש אלוף על עבודה מקצועית וחתירה למגע. ויסמן מדגיש כי כל הדרגים ביחידה היו שותפים להצלחה המבצעית: "החל מהלוחמים, דרך תומכי הלחימה והמפקדה ועד לעובדי אלביט".

'מהקמה למצוינות' במבצע 'צוק איתן'

על אף חבלי הלידה שהיחידה הייתה בעיצומם, על דבר אחד לא הייתה מחלוקת בעיניו של וייסמן: "היחידה הייתה כבר אז ברמה מאוד גבוהה הן מבחינה מקצועית, הן מבחינה מורלית, והן מבחינת ההון האנושי".

וייסמן מתאר כיצד הפעילות המבצעית של היחידה הלכה ותפסה תאוצה: "הייתה הרבה חתירה לפעילות מבצעית: החל מביצוע נרחב של מעצרים בשטחים דרך חציות גדר ועד לכניסה לעבודה בתוך שטח הרצועה".

השיא המבצעי של היחידה באותם ימים היה ההשתתפות במבצע "שובו אחים", שהתרחש ביוני 2014, וכמו כן במבצע "צוק איתן" שהתרחש חודשים ספורים לאחר מכן. את מלחמת "צוק איתן" מתאר וייסמן כאירוע משמעותי גם עבורו כמפקד וגם ברמה האישית: "נוכחתי לראות מוטיבציה מאוד גדולה מצד הצוותים הלוחמים והדרג הפיקודי להילחם, עד כדי ויכוחים איזה צוות יכנס לתוך עזה.

הלוחמים והמפקדים כאחד הפגינו גמישות מחשבתית ראויה להערכה תוך כדי הלחימה עם תרגולות חדשות, שימוש באמצעי לחימה חדשים, וגם הפגינו רוח לחימה. היחידה הייתה מאוד "עסוקה" במבצע, עבדנו עם כולם: ביצענו הרבה שיתופי פעולה לאיתור פתחי מנהרות. עבדנו עם גבעתי, גולני, צנחנים. לא הייתה חטיבה אחת שלא קיבלה שיתוף פעולה מלא, כולל גם פעילות בגזרת הצפון ויהודה ושומרון. כולנו עבדנו מסביב לשעון".

אל"מ בן וייסמן

אל"מ בן וייסמן כיהן בעברו כמפקד גדוד 55 של התותחנים, וכיום מפקד בית הספר לתותחנות "שיבטה", היה מפקדה השני של היחידה בין השנים 2013 - 2015. וייסמן פיקד על היחידה גם במהלך מבצע "צוק איתן". "ב-2013 הגעתי לפקד על יחידה שהייתה עוד בהקמה, והחלפתי את המפקד הראשון דאז", הוא מספר. "המשימה העיקרית שלי הייתה לחזק את הניסיון המבצעי של היחידה, משום שאז הוא עוד היה דל. בתקופה הזו הדרג הפיקודי של היחידה חווה בעיקר חיכוכים שונים עם חיל האוויר בניסיון לעלות לאוויר ולבצע אימונים".

חידוש האמל"ח והשתלבות במשימות איכות

אל"ם רן אשכנזי

אל"ם רן אשכנזי פיקד על היחידה בין השנים 2015 עד 2017 והיה מפקדה השלישי של היחידה. בתקופתו כמפקד יחידה חלו שינויים ותמורות משמעותיות אשר משפיעות על היחידה גם לאחר עשור. אשכנזי מספר כי טרם כניסתו לתפקיד מפקד היחידה הוא אבחן את היחידה כמזו שמוטמעת טוב בעולם היבשה ובעולמות האימונים – "בכניסתי לתפקיד היחידה הייתה ממוצבת טוב. הביאה את עצמה לידי ביטוי בכל הקשור לחבירה לכוח מסתייע באימונים". מנגד – זיהה כי בעולמות הבט"ש היחידה מבצעת את המוטל עליה אך לא מנצלת הזדמנויות מבצעיות אשר עשויות לשרת אותה בהמשך".

בגזרת פצ"ן היחידה החלה להשתלב במבצעי מב"ם התקפיים אשר ביססו את מעמדה וחשיבותה כיחידה מכפילה כח. איזון בין בניית היחידה לבין הכוחות המתמרנים לצד התפתחויות אלה, החל משנה"ע 2015 – בלוק 2 הוטמע ביחידה. עם ההסבה הכלל יחידתית נכנסו יכולות אמל"חיות מבצעיות נוספות כדוגמת דו מל"ט ואחרות. בנוסף לכך ובהובלתו של אשכנזי, בוצעו ניסויים אשר במסגרתם הניעו עם המטוס לטווחים מוגדלים, והתבצעו מודלים מבצעיים פורצי דרך, מה שהגביר את האמון באמל"ח מצד היחידה ומצד המסתייעים. הגברת האמון אפשרה ליחידה לשלוח צוותים ראשונים לאימונים בחו"ל תחת חטיבת הקומנדו ולבצע פעילויות מבצעיות עלומות שם. אשכנזי משתף כי "האתגר הכי משמעותי בפיקוד על היחידה היה לדעת לייצר 'שקט תעשייתי' בצה"ל בהקשרי העשייה המבצעית לצד פיתוח המערך".

כיום אל"ם רן אשכנזי מפקד על חטיבת האש 214

אל"ם רעות רטיג-וייס

אל"ם רעות רטיג-וייס הייתה האישה הראשונה שפיקדה על יחידת רוכב-שמייס, וכיהנה בתפקיד בין השנים 2017-2019. היא הגיעה ליחידה לאחר שביצעה שלל תפקידים פיקודיים, ביניהם: מפקדת סוללת MLRS של חיל התותחנים וכן מפקדת ביחידת "זיק". עוד הייתה ממקימות מערך הכטב"ם החטיבתי של חיל התותחנים; "דוהר-שמייס", שהפך להיות הדור הבא של רוכב-שמייס עם יכולות לרמת החטיבה. עם כהונתה כמפקדת היחידה, הצטרפה רטיג-וייס לשורה של נשים חלוצות, מפקדות בכירות בחילות וביחידות השונות בצה"ל.

עוצמת היחידה - בעוצמת האנשים

"מי שמכיר אותי יודע ששילוב נשים בתפקידי פיקוד בכירים הוא לא מה שהייתי רוצה להתמקד בו. בעיניי הפיקוד הוא עניין טכני. השאיפה שלי הייתה להטביע את חותמי בדרכים אחרות, כמו להוות דמות פיקודית למופת וחתירה למצוינות. אני לא זו שתבוא ותישא את דגל הנשיות והמגדר", אומרת רטיג-וייס. את החוויות המשמעותיות ביותר שעיצבו את שירותה היא מסכמת במילה אחת - אנשים: "אין ספק שהחומר האנושי ביחידה הוא מהמשובחים ביותר שניתן למצוא בצה"ל. החיילים מקצועיים בתפקידם, עצמאיים, בעלי שיקול דעת, מסוגלים לפעול בסביבה מבצעית מורכבת, בעלי יכולת חיבור לדרג המתמך, יוזמים, איתנים ובעלי רוח לחימה, יצירתיים, מחויבים ופועלים מתוך תחושות שליחות ואחריות. האנשים הללו גורמים ליחידה להיות מי שהיא; מאנשי המילואים הביקורתיים, דרך הסדירים שעליהם מוטל כובד המשקל, ועד למפקדת היחידה שמתרוצצת מאחור כדי לאפשר לכל הקסם הזה לקרות", היא אומרת בגאווה. "כמפקדת היחידה השתדלתי להיות שותפה מלאה לתהליך ההתפתחות האישי והמקצועי של החיילים: בין אם ביציאה של מפקד צוות למלט"ק (המכללה לפיקוד טקטי), או בין אם ביציאה של רכזת כוח אדם לקצונה".

"לאורך תפקידי התרחשו בגבולות הצפוני והדרומי של ישראל הסלמות בתדירות של כל מספר שבועות: מצאנו את עצמנו מדי כמה חודשים בפעילות מאוד מורכבת, בין אם במב"מ (מלחמה בין מערכות), או באירועים משמעותיים אחרים כמו 'מבצע שחמט' בגבול הצפוני, במבצע 'מגן צפוני' שהתרחש בגבול הצפוני גם כן, בו סייענו בחשיפת מנהרות של חיזבאללה, או במבצע 'חגורה שחורה' שהתרחש ברצועת עזה. בפעילות המבצעית הזו הכווננו אש ואספנו מודיעין איכותי בשטח. באירועים אלה התמודדו הצוותים ותפקדו באופן לוחמני מעורר השראה בתנאים שהיחידה טרם חוותה".

"היחידה היא כזו שתעשה כל שביכולתה לבצע את המשימה. כל מפקד היה חולם שאנשיו ישימו תמיד את המשימה בראש מעייניהם. להיות חייל או מפקד ביחידה משמעותו להיות בעל כוח מנטלי חזק. היחידה תמיד נקראת לדגל, לא משנה באיזו גזרה או משימה מדובר. חובת ההוכחה העצמית תמיד פיעמה בקרב האנשים בה. לולא היה מדובר באנשים כה עוצמתיים, היחידה לא הייתה מצליחה לעמוד בגודל האחריות שהוטל עליה. בשונה מיחידות מיוחדות אחרות, היחידה אף פעם לא חיפשה תעודות הוקרה או ציונים לשבח. אנשי היחידה עובדים קשה ומוכיחים עצמם יום יום, וזאת מבלי לבקש תודה".

עברתי תהליך אישי ופיקודי ביחידה, הכרתי את האנשים הטובים ביותר בצה"ל, למדתי איך עם משאבים מוגבלים אפשר לשבור שיאים. אני מתגעגעת לשבועות שבהם היחידה התאגדה יחד - החיילים, הנגדים, הלוחמים והמפקדים. ברגעים האלה הרגשתי את עוצמתה האמיתית של היחידה ואי אפשר לתאר את תחושת הגאווה וההתפעמות שחשתי בתוכי בהם".

כיום רטיג-וייס היא מפקדת מרכז האש במל"י ותמונה למפקדת חטיבת האש 214.

המעבר לחטיבה 215, התמודדות עם נגיף הקורונה

אל"ם אלירן דהאן

דהאן עצמו התגייס לחיל התותחנים ומאז סלל שם את דרכו מלוחם דרך מפקד סוללה, ועד לסמנ"ד. אלירן כיהן גם כקצין אנ"ם במערך הנשק המדויק ועד לתפקיד מפקד היחידה. "בחרתי בתפקיד משום שהוא בעל אופי שונה - פיקוד על יחידה קטנה ומיוחדת שונה במהותו מפיקוד על גדודים או יחידות אחרות. השוני טמון בכך שלא קיימות עוד יחידות כמו "רוכב-שמיי" בצה"ל.

"כאשר ההכשרות כבר לא תחת היחידה, צריך למצוא את הקסם שלה מחדש. אנחנו בתקופה שעוסקים הרבה בעולם החשיפה - תקיפה ולכן נדרש להביא את ה'אקס פקטור' היחידתי מבחינת אמל"ח ותפיסות".

המעבר לחטיבה החדשה - עבר, הווה ועתיד אירוע נוסף שהתרחש ביחידה בזמן כהונתו של סא"ל דהאן הוא ההחלטה לשנות את ייעוד היחידה ל"יחידת את"ר" (איסוף, תקיפה רשתית); יחידה שתכליתה להוות שילוב ייחודי בין האיסוף האווירי לאיסוף הקרקעי, ועל מנת לקבל מכך תמונה מודיעינית מלאה יותר. "כחלק מהקמת הפלוגה בתוך היחידה החלו בכלל התהליכים על מנת להקים יחידה חזקה ואיכותית באוגדה 162 על כל המשתמע מכך", מספר דהאן.

"לאחר בניית שלב הכשרה וחמישה חודשי פעילות מבצעית, הוחלט בסופו של דבר להעביר את הפלוגה שהוקמה לגדוד 869". על העשייה הצבאית הוא מספר: "אנחנו נמצאים בתקופה שהיא מאוד מאתגרת בנוף הישראלי: הסלמות בעזה ובגבול סוריה קורות תדיר, והיערכות גבוהה אל מול חיזבאללה, לצד התפשטות מגפת הקורונה אשר מאתגרת בזמן העשייה המבצעית, בשל החשש המתמיד להדבקות.

מבחינה מבצעית כל צוות וכל פלוגה יודעים מה הם אמורים לעשות בכל רגע נתון. אנו מוכנים בכל עת לכל תרחיש - כל מפקד צוות סדיר ומילואים יודע למי הוא אמור לחבור ברגע האמת".

"מעבר להתבססות המקצועית, בשנה האחרונה קרה אירוע משמעותי נוסף בין כתלי היחידה - המעבר מאגד 214, האגד שהיחידה הייתה כפופה לו מראשית הקמתה, לחטיבת האש 215.

את המעבר מגדיר דהאן "כמעבר מבניין הכוח - להפעלת הכוח": "המעבר מאגד 214 לחטיבה 215 הוא למעשה שינוי ארגוני מאוד משמעותי שהיחידה חווה: מיחידת אם בה הלוחמים, המפקדה וההכשרות חיים בכפיפה אחת, עברה היחידה למתכונת של שייעודה הוא התמקדות בפעילות המבצעית כאשר בית הספר לרוכ"ש עבר להיות תחת בית הספר לתותחנות 'שיבטה'.

ברמה האישית אעיד שרצף האירועים הללו זכור לי במיוחד, משום שמדובר בתהליך מאוד משמעותי. אני סמוך ובטוח כי המהלך יחזק רבות את מבצעי היחידה להמשך".

"אני אומר זאת בתור אזרח במדינת ישראל ובתור מפקד - הגעתי למקום שכולו טוב. אנשי הקבע, בעלי התפקידים, והחשובים מכל, מפקדי הצוותים, הלוחמים והלוחמות - מדובר בהון אנושי מהמשובחים במדינת ישראל. אני רוצה לאחל ליחידה שתמשיך להיות רלוונטית בשדה הקרב, שתמשיך להוות סמן ימני ביחידות החיל השונות, שתמשיך לקלוט הון אנושי מצוין ושתמשיך להיות חלק מסביבה איכותית מאוד של אנשים ולוחמים גם בעשור הבא".

כיום אל"ם אלירן דהאן הינו סמאו"ג 162

“אנשי היחידה זוכים לפעול בשותפות
בחשובות שבמשימות צה"ל בעורף, בחזית
ובעומק”

כיום סא"ל אדיב איפרח הינו סמח"ט 215

צוותי ופלגות היחידה פועלים כל העת, כתף אל
כתף, באופקי פיקוד עם כוחות השריון, בבתי
מג"ד ובתי מח"ט עם כוחות הח"יר, במגננים,
בנמרי מכלול, בעמדות תצפית ובמקומות נוספים
- יחד עם כוחות החוד המתמרנים של צה"ל
ומהווים "משמר קדמי" לכוחותינו.

נוכח אתגרים רבים בהם נתקלנו - פעולה כמרחב
רווי אויב, אמל"ח, שיטת תמרון ייחודית, חיים
בצוותא, אתגרי ספקטרום, אתגרי הטסה וחוסר
אורגניות - נוכח כל אלו - אנשי היחידה מבצעים
עבודה שהיא לא פחות מנס ומביאים רב ממדיות
וקטלניות לתמרון היבשתי של צה"ל. זו
מתאפשרת הודות ליוזמה ולגמישות המתגלה בזמן
אמת. הצלחה זו שבאה לידי ביטוי באלפי גיחות,
מאות זיהויים, הפללות ותקיפות, ועשרות מקרים
בהם נסגר מעגל באש על אויב ודאי עוד בטרם
פגשו את כוחותינו בקרקע.

התקופה שלי על היחידה, שנתיים וחצי בקירוב,
הייתה ללא ספק התקופה המשמעותית בחיי
הבוגרים. זו תחושה של רכבת הרים הנושאת
מטען של אחריות כשלצידי יושבים מיטב בני
הארץ.

פיקוד מלפנים במלחמה

אני בוחר להקדיש לסרן עדן נמרי ז"ל אשר
הקריבה את חייה בלחימה במוצב נחל עוז
ועידן הרמן, לוחם במיל' ביחידה שנהרג
במסיבת ה'נובה' ומשתתף בצער המשפחות.
בנוסף, אני מבקש לציין את 25 הצוותים, את
הפלגות, ואת תומכי הלחימה אשר נמצאים
כרגע בקצה המבצעי לרוחב ולעומק גבולות
המדינה ובמיוחד בגזרת פד"ם, במשימות
ההתקפה וההגנה השונות.

ב- 55 הימים האחרונים למלחמה זכיתי לפקד
על היחידה במלחמת "חרבות הברזל". פיקוד
על יחידה כמלחמה זו זכות גדולה, במרכזה
תחושת 'שרשרת הדורות' על הכתפיים. פיקוד
על יחידת רוכב שמיים במלחמה זו אחריות
אדירה ויכולת השפעה על כל זירת המלחמה.
לא בחרנו את מועד המלחמה ובטח שלא את
המיקום, אך מרגע שנדרשנו למלחמה -
תחילה במשימת השבת המצב לקדמותו
ובהמשך במשימות ההגנה וההתקפה אנחנו
קובעים את הקצב. מפרקים את מערכי ההגנה
של חמאס, משמידים תשתיות ומחבלים. צה"ל
בהובלת הכוחות המתמרנים קובע את הקצב.

סא"ל אדיב איפרח

אדיב פיקד על היחידה החל מיוני 2021
ועד נובמבר 2023 בהם היחידה הייתה
מבצעית ביותר והשתתפה במבצעים כמו
'שובר גלים', 'עלות השחר', 'מגן וחץ',
'בית וגן', עשרות מבצעי מב"ם, הש-
תתפות במבצעים אזרחיים ולקראת סיום
תפקידו פיקד כ-55 ימים על היחידה
במלחמת 'חרבות ברזל'
בבוקר ה-7 באוקטובר, חג 'שמחת תורה'
נסע אדיב לקיבוץ 'עלומים' ולחם תחת
אש וכתף-אל-כתף עם כיתת הכוננות,
יחד טיהרו את שטח הקיבוץ וסייעו
להשיב המצב לקדמותו.

סא"ל איתי תורג'מן

סא"ל איתי תורג'מן, שהתגייס למסלול השני ביחידה, גדל במעלה התפקידים ביניהם מפקד מסלול, מפקד פלוגת לוחמים, מפקד ביה"ס לרוכ"ש וסגן מפקד היחידה. ביניהם ביצע קורס מפעיל זיק ביחידה 5252 ומס"ח הקומנדו עד לפיקוד על היחידה.

כניסה לתפקיד בזמן מלחמה

תורג'מן מתאר את הפעילות המבצעית הראשונה ביחידה אי שם ב-2012: "הייתי מפל"ג לוחמים ביחידה, מעצר ראשון שהוקפצנו אליו בחטמ"ר יהודה. למעצר פשוט קפצנו הקמב"צ, הצוות ואני לאור הראשוניות של פעילות זו אשר בישרה על תקופה חדשה ומעבר מאימונים ותרנג"דים לפעילות מבצעית ובכך נפרץ המחסום ליחידה שלוקחת חלק משמעותי בפעילות מבצעית".

איתי נזכר ברגעיו כמ"פ לוחמים ב'צוק איתן': "אני זוכר את היום שהבנתי שהולכת לפרוץ המלחמה, הגעתי למוצב סופה: המפק"צ איתי מני אמר שיש כוננות לחדירת מחבלים, הכנו את הצוות לשיגור מתוך המוצב לאור ההתראה. וימים ספורים אחר כך היחידה ביצעה מעבר משגרה לחירום ל-17 צוותי בסדיר ובמילואים. התנהלנו בצורה מאוד דומה להיום, השוני המרכזי היה שהטסנו עם GPS ולא היה הרבה רחפנים אז היינו לבד בבלוק האווירי הנמוך. גם אז הכנסנו שדכן עם גל ירוק ועשינו העברות שליטה לצוותים בפנים אבל היו פחות מורכבויות (יותר אמל"ח וללא בעיות ספקטרום).

מהם האתגרים המרכזיים שהיו בתחילת הדרך ואיך הם השתנו לאורך השנים?

האתגרים המרכזיים השתנו לאורך השנים: בתחילת הדרך האתגר היה להכיר לצבא את היחידה, להצליח לעלות לאוויר בתרג"דים, לדאוג לרמת חיים סבירה בגזרות השונות. כיום היחידה נמצאת במצב שונה לחלוטין, והאתגר המרכזי הוא להוכיח את הרלוונטיות והצורך ביחידה עם כניסת פלטפורמות נוספות לתווך האווירי. אין ספק שאתגר זה יחייב את היחידה וצה"ל להעמיד לרשות היחידה אמל"ח חדיש מהשורה הראשונה בשוק.

איך היה להתחיל תפקיד מפקד יחידה בזמן מלחמה ומה האתגרים המרכזיים?

עבורי להיות מפקד יחידה זאת סגירת מעגל משמעותית, הכרתי את אישתי, והחברים מהאזרחות הם החברים שהכרתי בצבא, הייתי ביחידה וחיכיתי לרגע שאקח את המושכות ולהמשיך את מירוץ השליחים בצורה טובה. חפיפה של חודש וחצי תוך כדי לחימה ואח"כ להיכנס לפקד עליה. החלק המורכב זה להנחיל את הערכים והרוח שאני מאמין בזמן הלחימה, היתרון הוא שכולם הכירו אותי מראשון הסדירים ועד אחרון המילואים.

הלחימה פתחה הרבה הזדמנויות ונתנה הרבה מקום וצורך לשינויים, שינויי תפיסת הפעלה ונתנה לגייטימציה לשנות אותה.

איך אתה רואה את התנהלות היחידה אז והיום ומה אתה צופה ליחידה בעתיד הקרוב?

השוני המרכזי שאני מרגיש בגלל אופי הלחימה זה החוסן המנטאלי והרצון להיכנס ולהיות חלק מהכוח המתמרן. כיום כמעט כל הצוותים הסדירים וחלק לא מבוטל מהמילואים נכנס פנימה לשטח הלחימה.

"אני גאה בכל אחד ממשרתי היחידה, שמח על הזכות לפקד על יחידה כה מיוחדת ובטוח שבזכות חבורת האנשים האיכותית שמקיפה אותי נצליח להמשיך לכבוש פסגות חדשות, לחדש ולהתחדש באמל"ח ובפריצת תקרות זכוכית נוספות. אני צופה השתנות רבה ביחידה בשנים הקרובות לאור התקדמות הטכנולוגיה"

סא"ל איתי תורג'מן הינו מפקדה הנוכחי של היחידה.

פרק ד'-מבצעים ומלחמות

רס"ן יוגב עמר, כיהן במהלך מבצע "עמוד ענן" כמפקד ההשלמה לקצונה של יחידת "רוכב-שמיים".

הוא מספר על חוויותיו מהמבצע: "עידו סומרפלד ואני פיקדנו יחד על ההשלמה לקצונה. כשהחל המבצע כולם סביבנו החלו להיערך לציוות ליחידות השונות, אך אנחנו נותרנו בצד", הוא אומר. "בדיוק סיימנו שבוע טיסות בצאלים, והיינו בדרכנו חזרה לבסיס היחידה בפלמחים. פניתי לאורי גונן, שהיה אז מפקד היחידה, שניקח חלק במבצע."

הוא מספר: "השבוע הראשון בהשלמה לקצונה מתאפיין בכך שמתרגלים כיצד צוות אורגני אמור להתנהל. כלומר, אנחנו כהשלמה כבר היוונו שני צוותים אורגניים לכל דבר ועניין שיכלו לתת תוספת משמעותית ללחימה; סומרפלד ואני שימשנו כמפקצ"ים, וששת הצוערים שתחתינו היו הלוחמים בצוותים ביניהם תומר רחמים, אור סהר, עמרי יורים, דין כבירי ומיכאל הופמן.

סומרפלד כתב מכתב לדרגים הגבוהים ואני שוחחתי עם אורי. הסברתי לו שאנו רוצים לקחת חלק בלחימה גם בשביל התרומה המבצעית וגם בשביל תהליך הלמידה שיבוא עמה. בשונה משאר הצוותים, היינו על תקן 'מי פנוי באלנבי?' בכל פעם קראו לנו למקום אחר - ואנחנו התייצבנו: בהתחלה שובצנו עם הצנחנים, התחלנו בביצוע נוהל קרב, מיקומים ופריסה, אך ברגע האחרון קיבלנו שינוי משימה ועברנו להיות תחת פיקודה של יחידת שלדג.

חווינו חוויה שונה לחלוטין ממה שצוות ביחידה רגיל אליה: לרוב אנו רגילים לעבוד בצמוד לגדוד, או בקדמית החטיבה - שם הכל מובנה, יש עמדה מסודרת ויש טלפונים.

עכשיו למעשה בפעם הראשונה ביצענו נוהל קרב עם יחידה שעושה את הדברים אחרת לגמרי: יחידה עם פעילות מיוחדת וחשאית מאוד. "חווית הכניסה של להיכנס לאזור המבצעי זה היה משהו שלא הכרנו.

הודיעו לנו 'אוספים אתכם מנקודה איקס, תתיצבו'.

התמקמנו בשטח בסמוך לגדר עם עזה, ליד חממות ומטעי סברסים, כשבפועל לא היה לנו מושג איפה אנחנו נמצאים כי לא היו טלפונים במהלך כל הפעילות. וכשאני אומר 'במהלך כל הפעילות', אני מתכוון לשבועיים. .

פשוט מנותקים מהעולם. תחושת הזמן נעלמה באיזשהו שלב. חווינו חוויה מבצעית בצורה קיצונית שלא הכרנו. בגלל שהיינו ממש על הגדר בכל פעולה שעשינו היינו צריכים להיות מאוד מחושבים: בין אם זה לבחון טוב את ציר התנועה, לשים לב לאן הולכים, איך משגרים בחשאיות, מי משגר ומאיפה, איך מתנהלים עם הרעש שהמטוס עלול להפיק, באילו גבהים המטוס יהיה חשאי - נכנסים ממש לרזולוציות הכי קטנות.

הפעילות עם שלדג הייתה מאופיינת הזה שמרוב המשימות בכלל היינו ממודרים. היה בזה אלמנט מאתגר כי אתה רגיל במשימה להיות בשליטה ולדעת בדיוק מה קורה."

הפעילות המבצעית תפסה תפנית: "התברר שבאחד הלילות מחבלים ניסו לאכן את הטלפונים הסלולריים שלנו. הם ניסו לאתר אותנו ויכלו לצוץ בכל רגע.

נכנסנו לדריכות. איך אפשר בכלל לישון במצב כזה? אתה מלא באדרנלין. הכי הרבה שאתה עושה זה עוצם עיניים ומתעפץ". "פרט לכך עבדנו 24/7/ הטסנו בלי הפסקה והיינו צריכים לשים לב אפילו עם איזה פטיש אנחנו תוקעים את הבנג'י באדמה כדי לא לעשות רעש.

היינו עובדים בצוותים מפוצלים כשכל פעם שני לוחמים נכנסים ומטיסים, ואפילו עושים משמרות כך שצוות אחד היה עובד כדי לאפשר לצוות השני להיות במנוחה.

החוויה המבצעית עם יחידת שלדג בהחלט נחקקה עמוק בזכרון. כיום היחידה עברה כברת דרך משמעותית בכל הנוגע לעבודה עם יחידות מיוחדות - היום יודעים לעשות את ההתאמות. זו למעשה הפעם הראשונה שהיחידה עבדה עם יחידה מיוחדת בצורה כזאת.

קרי על מפתח לאחר ויחוא אי נפתחת בלתי מפורסם

שובו אחים
צפו: כלי הטיס המתקדמים של צה"ל בחיפוש אחר החטופים

כוחות של יחידת "רוכבי שמיים" של צה"ל מפעילים מל"טים מיוחדים באזור העיר חברון בחיפוש אחר שלושת תלמידי הישיבה החטופים. אז איר זה עובד?

העיניים של צה"ל: הלוחמים מאחורי המזל"טים

"אנחנו לא גיקים, ואנחנו לא יושבים בבור בקריה" אומר רב-סרן א', מפקד ביחידת המזל"טים "רוכבי שמיים" של חיל התותחנים. הצצה מרתקת מאחורי הקלעים ליחידה שמספקת למג"דים את המידע על מה נעשה בשטח

הראל עילם 10.08.14 13:26

בכל ערב המפל"ג סרן יוחאי ורסנו חילק משימות לצוותים השונים. מעצרים בוצעו בשעות הלילה עם היחידות המיוחדות וביום בוצעו גיחות איסוף מודיעין. ב-30 ביוני, 18 ימים לאחר החטיפה, נמצאו גופותיהם של שלושת הנערים. ב-23 בספטמבר, כשלושה חודשים לאחר החטיפה, אותרו שני המחבלים בבית בחברון, וחוסלו בפעילות משותפת של צה"ל, הימ"מ והשב"כ. צוותי היחידה ביצעו "רצף חוזי" מעל האיתורים של משפחות המחבלים וסייעו רבות בפעילות זו.

במהלך המבצע קיימה היחידה שת"פ פורה עם כלל היחידות עמן עבדה ופרצה גבולות חדשים. "היחידה הרגישה כארגון לוחם, מגובש ואיכותי אשר משפיע על שדה הקרב היבשתי", מעיד מפקד היחידה דאז, בן וייסמן. במקביל למבצע "שובו אחים" החלה הדרדרות במצב הביטחוני בעזה. היחידה גויסה ללחימה בסד"כ מלא כולל פלוגות המילואים למבצע "צוק איתן".

בקיץ 2014 (12 ביוני 2014) נטלה היחידה חלק משמעותי במבצע "שובו אחים". העשייה המבצעית החלה מיד עם חטיפת שלושת הנערים בצומת גוש עציון. היחידה כולה גויסה למשימה ותחושות העשייה והתרומה חלחלו לכלל העוסקים בדבר, הן ללוחמים והן לתומכי הלחימה. השמועות על שלושה חטופים ישראלים המשיכו להדהד והפכו לעובדות. שלושה אזרחים ישראליים נחטפו מגוש עציון כשעלו על טרמפ. יעקב נפתלי פרנקל, איל יפרח וגיל-עד מיכאל שאער זכרונם לברכה. אזור יהודה ושומרון נצבע בצבע חדש, אחר. בשבת בבוקר הוקפצו שמונה צוותים לגזרת יהודה. כמות הגיחות הייתה גדולה מאוד, כשבכל גיחה קיימת תקווה שהחטופים יימצאו. בנוסף ליחידה, גייס הצבא כוחות רבים וגדולים. המשימה העיקרית לכל אורך השבוע הייתה למצוא קצה-חוט במשימות של מעצרים, סריקות וחיפושים אחר החטופים.

מלחמה בדרום
מבצע "צוק איתן"

המזל"ט המתקדם שמאתר את מחבלי חמאס לפני חיסולם

אנשי מערך "רוכב שמייים" פועלים לילות כימים בניסיון לסייע לכוחות הצבא הפועלים על הקרקע בשטח הרצועה: "אנו נמצאים צעד לפני הכוח ומסייעים בתקיפה של האויב". צפו בתיעוד

"הצוותים הטיסו מסביב לשעון והדבר היחיד שבלם אותם היה קצב הטענת הסוללות. עיקר המשימות שלנו היו זיהוי אויב, אבטחת כוחות בתנועה, זיהוי פירים ומתן מודיעין מקדים ומלווה" מספר רב סרן איתי תורג'מן מ"פ א' בזמן המבצע. במהלך הפעילות המבצעית פותחה טכניקה משמעותית - עבודה בתצורת צוות מפוצל. מפקד הצוות ולוחם פעלו בצמוד למג"ד המתמך ושני לוחמים נשארו מאחור והיו אחראים על שיגור ונחיתת המטוס. היחידה חשבה "מחוץ לקופסה" בהפעלת הכוח והייתה גמישה לקבלת שינויים, שיטות הפעלה שונות ויכולת חדשות תוך כדי לחימה. חיילי היחידה הפגינו רעות ואחוזה יחידתית. תומכי הלחימה, הלוחמים והמפקדה תרמו כולם למאמץ. היחידה הוכיחה פעם נוספת כי היא רלוונטית ומשפיעה בזמן אמת על שדה הקרב היבשתי. לאחר המבצע קיבלה היחידה צל"ש ממפקד פיקוד הדרום, דאז אלוף סמי תורג'מן, על תפקודה בלחימה.

מספר שבועות לפני תחילת מבצע "צוק איתן" עלתה התראה חמה על כוונת חמאס להוציא פיגוע. היחידה נערכה על מנת שתוכל לתת מענה בזמינות מיידית לאירוע מסוג זה - שיגור מטוס כאשר המוצב תחת התקפה קרקעית ואש תלולת-מסלול. צוותי היחידה ששהו באזור הוסמכו בנוהל בזק לבצע שיגור משגרון והיו מוכנים לשגר את המטוס מגגות המוצבים תוך דקות ספורות מרגע האירוע ולסייע לכוחות הפרוסים בשטח. באוגדת עזה התרכזו צוותי הסדיר וצוותי המילואים. מספר צוותי הגנה היו פזורים במוצבים סביב הרצועה ומספר צוותים חברו לגדודי גבעתי וצנחנים. שני צוותים נערכו לכניסה קרקעית יחד עם הכוחות המתמרנים והשאר נשארו בקדמיות על מנת לתת מענה לכלל הגדודים. לראשונה, השתתפה היחידה בתמרון מבצעי מעבר לקווי האויב. בשונה ממבצע "עופרת יצוקה" שבו הייתה השתתפות צוותים מצומצמת, מבצע "צוק איתן" היה מבצע יחידתי מלא מקצה לקצה.

מבצע מגן צפוני התרחש בחורף שבין נובמבר 2018 לבין ינואר 2019. המבצע תוכנן במשך חודשים ע”י המטכ”ל ומפקד פיקוד הצפון ונשמר בסודיות מוחלטת עד מספר יממות לפני פתיחתו. מטרת המבצע - חשיפה ונטרול תוואי המנהרות אשר חוזרים משטח לבנון ונכנסים לשטחה של מדינת ישראל. המבצע תפס את היחידה בהפתעה מוחלטת, כמו את שאר הצבא. בתקופת המבצע הייתי קצין האג”ם של היחידה ובמסגרת תפקידי הייתי בקשר רציף עם הפיקודים ועם חטיבת המבצעים באמ”צ.

ביום שלישי, 06.11.2018, בשעה 20:00 קיבלתי מייל צבאי: פקודת הקצאה הצוותים דחופה - "ביום ד", בתאריך 07.11.2018, על 8 צוותי רוכב שמיים להתייצב בפיקוד צפון".

מיד עם קבלת המייל יצרתי קשר עם רס”ן ניצן, רמ”ד כטמ”ם במחלקת משולבים בחטיבת המבצעים להבין מה פשר הפקודה. ניצן הוא בחור יקר לליבי. חבר נפש ואיש סוד. לאחר שיחה קצרה הבנתי מה תכלית המבצע ומה נדרש מהיחידה. עדכנתי את רעות, מפקדת היחידה, בפרטים על המבצע ונתתי פקודת התראה לקצינים העוזרים על הקמת חמ”ל חירום בפצ”ן. סביב השעה 22:00, לאחר שיח עם המ”פים ומתן פקודות מסודרות, רעות ואני עלינו צפונה.

בדרך לפיקוד עצרנו במחנה מתת: חברנו למפקד גדוד 869, גדוד האיסוף האוגדתי ולצוותים שלנו שביצעו נוהל קרב לפעילות. בסביבות השעה 03:00 מצאנו מזרונים והלכנו 'לשים ראש'. בשעה 05:00 היינו ברכב. בהמשך נסענו בגזרה בין צוותים ובדקנו את מוכנותם לפעילות - אופן ביצוע נוהל הקרב, כשירות מקצועית,

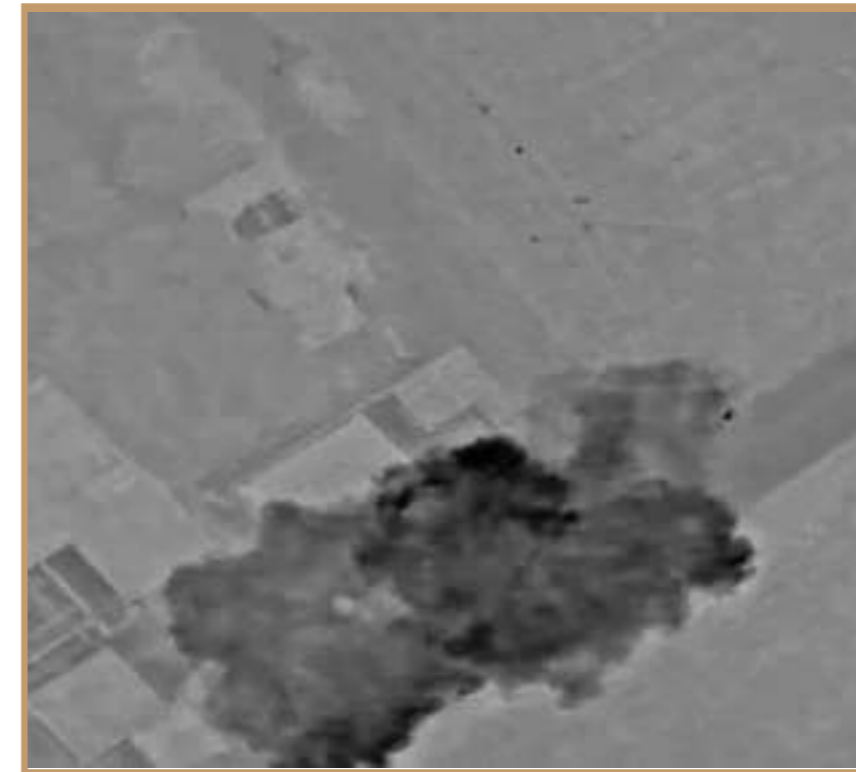
כשירות מנטאלית ורוח הלחימה. האווירה הייתה דרוכה ומתוחה מאד. בדרך עברנו בבסיס מסווג של אמ”ן, בו קיבלנו פרטים על הצי”חים וסימנים המעידים על פעילות עויינת במרחב. את המידע הרלוונטי העברנו לפלוגה ולצוותים הלוחמים בגזרה. בצהרי היום הגענו לפיקוד הצפון, הקמנו חמ”ל חירום והתחלנו לעבוד ע”פ עוגני שעון לחימה. כשבועיים לפני הפעילות, ביצענו תרגיל פתע ביחידה של הקמת חמ”ל ועבודת מפקדת היחידה בחירום. בזכות התרגול הקודם בעלי התפקידים הרלוונטים במפקדת היחידה ביצעו את התרגול והטכניקות במצויינות ובעצמאות. עם התקדמות המבצע, הוקצו צוותים נוספים לפיקוד הצפון. הצוותים פעלו בכל שעות היממה, ביצעו משימות מודיעין וסיוע לכוחות. בנוסף, אבטחו כוחות הנדסיים אשר פעלו בסמוך לגבול

ע”מ לאתר ולנטרל מנהרות חודרות. הצוותים השיגו תוצרים מבצעיים רבים אשר סייעו לגבש את תמונת מצב האויב באופן מדוייק. היחידה פעלה יום וליל במשך חודשיים על מנת לשמור על בטחונם של תושבי הגליל הצפוני. המבצע הפתיע את ארגון חיזבאללה, והסתיים בהצלחה רבה. **בערב הוקרה ליחידות אשר השתתפו במבצע, הוענקה ליחידה חתיכה ממנהרה לבנונית אשר חדרה לשטח מדינת ישראל.**

בזמן ההסלמה הנוכחי הוא דוגמה לחיים הדינמיים והשינויים התכופים בשירות הקרבי ביחידה: כל לוחם ולוחמת מסיימים את היום בידיעה שהלילה קיים סיכוי סביר שיוקפצו לפעילות כזאת או אחרת. אני מאמין שחיים בסביבה של חוסר ודאות מחשלת ובשלב מסוים הלוחמים לומדים לחייך לשינויים. כל אלה מהווים יתרון בהתמודדות עם הדינמיות והשינויים שהחיים מזמנים. המבצע הסתיים לאחר שנים-עשר ימי לחימה, בהן צה"ל חיסל מחבלים ויעדי תשתית של האויב. צוותי היחידה הטיסו שעות רבות, סייעו בהשגת ממצאים רלוונטיים ובכך היינו שותפים להשגת יעדי המבצע כדי להגן על מדינת ישראל ואזרחיה.

יום ירושלים, ה-10 במאי 2021. חמאס מאיים באולטימום לנסיגה מהר-הבית, כאשר במהלך היום אמורה להתקיים 'צעדתהדגלים' בירושלים בשמחה וגאון. בשעה 18:00 נורו מהרצועה כ-7 רקטות לאזור ירושלים והעיר עצמה. כקצין האג"ם של היחידה, קיבלתי פקודה מאגף המבצעים במטכ"ל להכניס את היחידה לכוננות כבר בשעות הצהריים ולהקפיץ כוחות מילואים לתגבור באיו"ש. העברתי את המידע למפקד היחידה שהחליט להקפיץ את כל צוותי הסדיר. באוגדת 'רעים' פתחנו חמ"ל והכנתי את אנשיי בשיחה קצרה וממוקדת למוכנות ללחימה ממושכת שתימשך ימים רבים.

ההסלמה לא איחרה לבוא ובשעות הערב החל ירי מאסיבי של רקטות אל עבר כלל יישובי עוטף עזה, ערי הדרום והשפלה. זמן קצר לפני כן התבצעה הערכת מצב יחידתית, בה ניתנו משימות לכל בעל תפקיד, כולל תמיכה לוגיסטית, אחזקתית ותקשובית. במילים אחרות, היחידה ביצעה מעבר משגרה לחירום והיינו הראשונים להיפרס בצורה מלאה בתוך זמן קצר ביותר.

הרקע ליציאה למבצע - מבצע "תמוז בלהבות"

לאורך כל תקופת פיקודי על הפלוגה בשנת 2021 חלה הסלמה משמעותית בגזרת איו"ש, הסלמה זו הובילה להקמת הפלוגה השלישית ביחידה - פלוגה ג'.

במהלך פעילות שגרתיות על פניו בפלוגה - מעצר מסוערב של יחידת ימ"ס איו"ש במחנה הפליטים ג'נין, עלו שני רכבים של הימ"ס על שני מטעני גחון משמעותיים אשר הוטמנו מתחת לציר ובעקבות 5 לוחמי ימ"ס נפצעו בצורה קשה.

הפעילות השגרתית התפתחה למבצע של ממש כאשר צוותי הרוכ"ש הם החוזי היחידים אשר עומד לטובת הפעילות בכל שעותיה הראשונות. תוך כדי המבצע הקפצנו צוותים נוספים לטובת הפעילות ובמהלך פעילות זו החזקנו שני מוקדי חוזי חמים למשך זמן של כ-8 שעות. מעצר זה היה "הקש ששבר את גב הגמל" אשר בעקבותיו החליטו לצאת למבצע רחב היקף לטיהור מחנה הפליטים ג'נין ולימים נקרא 'מבצע בית וגן'.

מבצע בית וגן

את פקודת ההיערכות לקראת המבצע הכרנו כבר מתחילת גל ההסלמה באיו"ש, אך מעולם לא חשבנו שייצא לפועל - פשיטה חטיבתית על מחנה הפליטים ג'נין עם חמישה גדודים. לאחר קבלת הפקודה התחלנו במלאכת ההכנות: זהו היה המבצע הראשון גם של חטיבת הקומנדו ולא רק של הפלוגה. בעקבות כך שהמבצע היה מתוכנן מראש היה לנו זמן לבצע תכנון מעמיק ואיכותי לקראת המבצע.

במבצע השתתפו עשרה צוותי הרוכ"ש אשר סיפקו 4 מוקדים חמים ומוקד נוסף מתחלף לכ-8 צרכנים שונים לפרק זמן של 48 שעות!!! במבצע זה נשבר שיא שעות ההפעלה ליממה היחידתית.

מה שבעיני הוביל להצלחת המבצע היה ההכנות המקדימות שביצענו - ביצענו מספר מודלים לקראת הפעילות כאשר המודל הראשון נכשל בשל העומס הספקטראלי והמודל השני הצליח בצורה טובה. כלל היחידה הייתה רתומה לטובת המבצע - החל מחמ"ל היחידה שנפתח ועד לנגד המטבח שהגיע להמנ"ח לפינוקים.

המבצע מגיע לאחר שבוע בו ישראל נמנעת מלהגיב לירי של 102 רקטות לעבר שדרות ויישובי העוטף, הירי של הג'יהאד מגיע לאחר מותו של האסיר ח'אדר ענאן משביתת הרעב שלו בכלא הישראלי.

באותו שבוע הפלוגה תופסת כרגיל את פיקוד דרום ומשלימה צוות לפיקוד מרכז עקב אימון פלוגה ג'.

בבוקר אנחנו מבינים שיש צורך לעשות הכנות להסלמה בדרום, מבצעים הערכת מצב ביחידה ומורידים את כל פלוגה ג' מאימון במרכז למחנה רמון בלי לחשוף את הפלוגה לפרטים נוספים.

פלוגה ג' עושה הכנות ומסדרי ציוד ומבחינתם הם באימון, אני נוסע לאוגדת עזה ומתמקם שם כבר מ 22:00 לערך. בשעה 02:05 החלו מטוסי קרב של חיל האוויר בגל תקיפות משמעותיות ובחיסול שלושה בכירים בג'יהאד האיסלמי, ברגע זה מוציאים פקודה לצוותים של פלוגה ג' לארוז תיקים ולהתחיל תנועה לכיוון אוגדת עזה לתגבור כוחות במידת הצורך.

חרבות ברזל

7.10, שעה 16:00

50 שנה אחרי מלחמת יום כיפור.
קצת אחרי יום כיפור, אנחנו במלחמה.

המשימה

השבת המצב לקדמותו (לפתוח את הצירים, המפגדים עד הערב בשאיפה) ולאחר מכן היערכות להגנה.

משימת היחידה

בנוסף להחזרת המצב לקדמותו להכניס את הצוותים בצורה סדורה לגזרות. לגייס את המילואים ולהכשיר אותם להמשך.
צפי לגיוס בין פלוגה ל 2 לפחות (14 סדירים + פלוגה ד' + בין פלוגה ל 2 פלוגות נוספות (גזירת משמעויות מפלסם אחזקה).

גורמים משפיעים

- עשרות חטופים.
- השטח לא נקי (מצופה לפעול ולחתור קדימה).
- אין מפג"דים, חטמ"רים ואוגדה מתפקדת (מי שנכנס הולכים איתו).

פיקוד ושליטה

מפקד היחידה- בפיקוד דרום
בר- פיקוד חמל יחידה
אוגדת עזה- שר שלום
תפ שר שלום- הפוטה ושבי
עד שיגיעו המפלגים ומיקום מחדש שלהם.

מאמצים

- 12 צוותים מתפקדים בעזה.
- שאיפה שכלל הצוותים הסדירים מגיעים לעזה (כניסה לגזרה ע"י שר שלום).
- הפוטה מאמץ צפוני (יפתח, נחל עוז, בארי).
- שבי מאמץ מרכז דרום.
- איוש צוותים באחריות נועה, פצ"ן כרגע לא מתעסקים, הפלוגות הנוספות שיגיעו יוקצו לזה.
- הגברת מוכנות וכשירות למערך הסדיר והמילואים.

פריסת הצוותים- נכון ל-7.10 בשעה 12:00

לסיכום

אנחנו במלחמה.

- כולם ציוד לחימה ומוכנות להיתקלות.
- שליטה מלאה בנסיעות.
- ביצוע כניסה לגזרות של המילואים.
- אישור תוכניות כניסה לגזרה עוד שעה מעכשיו.
- להפיץ בחצי שעה הקרובה:
- דוח קרמים.
- דוח שו"בים.
- דוח אדומים.
- דוח שדל"א.

פ"ש
אוגדה 143 - סרן טל שר-שלום
מאמץ שדרות - סגן ליאם הפוטה
מאמץ מרכז גזרה סרן דור שבי
מאמץ מרכז-דרום סרן רותם גילור

שבעה באוקטובר 06:30 מתקפת פתע אסטרטגית. היום הקשה בתולדות מדינת ישראל, וגם בתולדות היחידה. ארגון עלוב ושפל תוקף אזרחים חפים מפשע. נקודת הפתיחה של היחידה במלחמה - צוות נימרי בנחל עוז, צוות ארז בכיסופים. 07:30 העמ"צ יחידתית - סטטוס מעמ"ל. כלל המערך הסדיר מתחיל תנועה דרומה בלי לקבל פקודה, מערך המילואים כבר מתחיל גיוס במקביל מתגברות הידיעות על פשיטה למוצב נחל עוז. ברור לנו שמקומנו שם בחזית, דגשים שאני נותן: מוכנות להיתקלות, ציוד לחימה עלינו, אין צוותים בודדים. 08:20 אני מתחיל נסיעה מפיקוד דרום לנחל עוז. כולנו התאוששנו מהכישלון של אותו בוקר קשה, והתחלנו לעשות את מה שאליו התכווננו - מלחמה. הצוותים הסדירים בפיקוד המ"פים חתרו למגע בעוטף עזה, צוותי המילואים שגויסו היו בשלבים מתקדמים, וגם אלה שלא היו חלק מהשבצ"ק.

הראשונים לכל משימה שתבוא! עוד באותו היום התקבלה ההחלטה על גיוס 2 פלוגות מילואים והרכבת צוותים חדשים. בימים הראשונים ללחימה היחידה הכפילה את סדר הכוחות שלהואת כמות האמצעים בהתאם תוך כדי גיוס והעלאת כשירות לחיילי המילואים, הקמת חמ"ל ובניית תכנית מבצעית להמשך הלחימה, לחמו צוותי היחידה בקו העימות - נחל עוז, כיסופים, צומת שובה, יכיני, גברעם, אור הנר, שדרות, כרם שלום, רעים, בארי ועוד. הלוחמים לקחו חלק במשימת השבת המצב לקדמותו, עשו הכל על מנת לזהות אויב ולתת תמונת מצב בהירה במימד האנכי לכוחות ולמקבלי ההחלטות. ב-27.10.2023 צוותי היחידה נכנסו עם הצק"נים והצק"חים המרכזיים של צה"ל אל שלב התמרון הקרקעי ומאז מהווים מכפיל כוח משמעותי עבורם בשדה הקרב.

היחידה הינה יחידת כטמ"מ טקטי אשר ייעודה הינו איסוף מודיעין, אבטחת כוחות וסגירת מעגלי אש בתמרון היבשתי ובמבצעי האש. היחידה מונה 52 צוותים בסדיר ובמילואים. מאז הקמתה, לקחה חלק משמעותי בכל המבצעים והמערכות של צה"ל וביניהם "עמוד ענן", "צוק איתן", "שומר החומות", "עלות השחר", "מגן וחץ", "שובר גלים", "בית וגן" ומבצעים מיוחדים נוספים בכל הגזרות. בשבת ה-7.10.2023 הוקפצה היחידה במעמ"ל מלא כבר בשעה 6:47: "מעמל אמת יחידה סדיר מלא"

אף אחד לא ציפה למלחמה הזאת, אני והצוות שלי השתחררנו רק חודש וחצי לפני תחילת המלחמה והיא תפסה כל אחד במקום אחר. כל הצוות באותו רגע עזב מה שהוא עשה בכוונה לתרום כל מה שאפשר לטובת הלחימה.

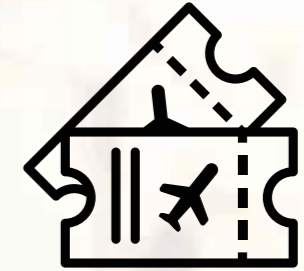
לא דמיינו שנעשה את מה שעשינו אבל ידענו שנעשה כל מה שצריך. חברנו לגדוד 931 והיינו הצוות הראשון שתמרן רגלית, כל הדרך מזיקים למוצב 17, שאטי וג'בליה.

היינו רגלי למג"ד ממש לפי ההגדרה. האתגר הכי גדול שלי במהלך הלחימה היה הכניסה הרגלית, לא ידענו איך זה יראה וכמה זמן זה יקח.

בעזרת נוהל קרב ותכנון ברמה מאוד גבוהה של הצוות, היינו רלוונטיים ויצרנו אמון עם המסתייע ובסופו של דבר היינו לצידם בפנים כתף לכתף ל-26 ימים רצופים. נכנסנו פעם נוספת כצוות חטיבתי של חטיבת הנח"ל ואז פרסנו ממוצב ק2 על הגבול כצוות חטיבתי.

בכל מקום בו הצוות היה ידענו להוציא את המיטב ולהיות הכי רלוונטיים שיש ולבצע משימות ברמה הגבוהה ביותר, אני מאוד מרוצה מהחוויה ומהעשייה שלנו כצוות.

7 אוגדות
27 חטיבות

6096 שעות טיסה

מעל 3500 גיחות

סד"כ:

535 בשיא הלחימה
כ-400 אנשי מילואים

מעל 140 ימי לחימה

מעל 250 מחבלים הרוגים
בסיוע ישיר של היחידה

יום הקרב בכיסופים היה קשה, היינו סד"כ קטן תחילה אל מול 40 מחבלים, איבדנו חברים ולוחמים שהיו איתנו, חווינו חוסר וודאות ונאלצנו לשמור על מורל לאור הידיעות הקשות בגזרה ותמונת המצב.

לאחר יום הקרב שחוינו, ידענו שמשם הדרך ברורה - להמשיך במשימות הלאה בתור הצוות היחיד שהיה בגזרה. יצאנו מכיסופים ישירות לרעים ועלינו משימות לטובת סריקות ואבטחת כוחות בעת טיהור הקיבוצים ממחבלים סוררים.

ולאחר מכן ההמשך למלחמה...

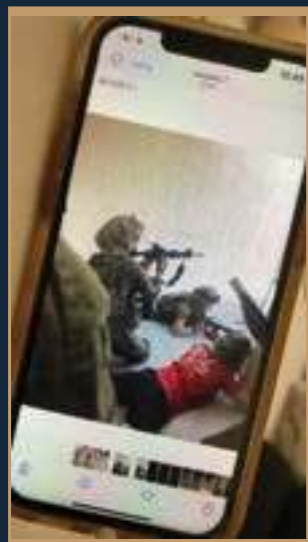

ההתקלות הראשונה הייתה בשג ממנו חדרו המחבלים לבסיס, לאחר הקרב אל מול המחבלים בשג קיבלנו התראה שיש חיילים שכלואים במיגונית באיזור מחלקת הרכב. ביחד עם קצין האג"ם של גדוד 51 יצאנו בחוליה לכיוון המיגונית על מנת להצילם. המחבלים היו בכל מקום וההתקדמות הייתה איטית, כאשר בכל התקדמות צצים עוד מחבלים מהפינות. לפתע קצין האג"ם קיבל כדור בחזה ונפל. האיום שירה בו חוסל ואנו מתחילים בפינוי הפצועים, ביניהם קצין האג"ם מהמיגונית אל החמל. שם היה הרופא של הגדוד ואשתו שטיפלו בפצועים והצילו חיים.

לאחר הקרבות והפינויים יחידת "אגוז" הגיעו לסייע, משימתנו הייתה אבטחת החמ"ל 360 מעלות בשיתוף פעולה עם כח "אגוז". ארז לקח פיקוד על כח האבטחה של החמ"ל, חילק קנים ומספרי ברזל, החיילים שחיפו איתנו היו לוחמים מ-51, טבחים, אנשי תקשוב ועוד נספחים ששהו בחמ"ל. לאט לאט הגיעו כוחות נוספים וב22:30 טוהר המוצב סופית ממחבלים. כלל הכוחות הלא אורגניים פונו מהמוצב וביניהם אנחנו.

היינו צוות תקופה שלישית בפלוגה א', הרגשנו שאנחנו בשיא, אנחנו מבצעים את כל המשימות המוטלות עלינו בצורה מעולה ומעבר לכך, היינו משפחה, כל חברי הצוות. בשבוע לפני הלחימה ביצענו משימה בגזרה עם יחידת יהל"ם בכרם שלום ולאחר מכן התבקשנו לעבור לכיסופים. הגענו ביום שישי ה-6 באוקטובר למוצב, האווירה הייתה שקטה, מתכונת חג שמחת תורה.

ביום שבת, ה-7 באוקטובר התעוררנו לנפילות פצמ"רים שהובילו אותנו אל החמ"ל, משם הבנו את תמונת המצב שמתרחשת בגזרתנו והבנו לקראת מה אנחנו באים. צפינו במחזה הגדר פתוחה לרווחה ושורות אופנועים של מחבלים דוהרים לכיוון שלנו, בתוך זמן קצר כבר התחילו קולות ירי בקרבתנו.

צוות גאון לא הוריד את העיניים מהשטח, דקה אחר דקה, הן הצליחו לכוון מסוקי קרב למקום ההיתקלות, בשילוב ירי ומרגמות - "המחבלים התקרבו כל כך שהיה נראה שהם רוצים להניח מטענים על הכלים. אבל האש שכיוונו אליהם הצליחה להבריח אותם. ברגע שסתיו עלתה בקשר כולם היו בשקט, כי הבינו שהדיווח שלה יכול להציל להם את החיים. זו תחושה מדהימה, לראות טנק שזז לכיוון הנכון בהתאם לדיווחים שלנו, ויורה פגז שמצליח להרחיק את המחבלים. "זו הסיבה שבגללה באתי לתפקיד הזה, בדיוק בשביל הרגע הזה" מספרת אחת הלוחמות.

סתיו גאון, בת 23 מגדרה, סיימה תפקיד מפק"צית ביחידה ביולי האחרון. כיום מפקדת על מסלול ההכשרה ביחידת "דוהר שמיים" ומוכוננת לתפקיד המ"פ. עם פתיחת הלחימה, נקראה לדגל לפקד על צוות מילואמניקיות ולסייע לחטיבת "גולני". היא מספרת על אירוע משמעותי בלחימה בו סייעה לגדוד 13. "גדוד 13 יצא להתקפה יחסית רגילה ושגרתית, מה שהוא לא ידע זה שהוא יקלע למארב של פעילי חמאס. זיהינו את המארב ודרשנו סיוע של אש. הכוחות שלנו ירו בקצב על מחבלי חמאס וההתקלות הייתה קשה. זה היה מצב מורכב. בהתחלה הגדוד קיבל פקודה שלא לצאת מהכלים כדי לשמור על כוחותינו. הם נסעו עם מדפים וצריחים סגורים ולא היתה להם שום יכולת לדעת מה קורה מחוץ לנמ"ר. לכן, העובדה שהיינו שם עם הגדוד, היתה קריטית עבורם" מספרת סתיו.

בבוקר היום שאחרי הקרב, נאמר לצוות גאון שגדוד 13 יצא מהשטח רק עם שבעה פצועים קל. הן הצליחו להגן על החיילים מאש האויב - "התברר לי שראשי האוגדה שמעו אותי מדברת בקשר, ומכוונת את המסוק לכיוונם. האירוע הזה אפילו הגיע לרמת המטכ"ל. כשהבינו שלא היו שם פצועים, הבנתי שעשינו משהו גדול. אני חושבת שיחידת רוכב שמיים מצילה חיים, בטוחה בכך! האירוע הזה היה נראה לי בהחלט לא שובר שגרה, זה בול מה שאנחנו מתרגלים. הכי חשוב לנו להיות רלוונטים ברגעים כאלו".

צוות מילואים בפלוגה ז', צוות שקיים כבר כמה שנים.

ב7.10 הייתי באפריקה מטעם העבודה, הפלוגה הגיעה ליחידה באותו היום ואני הגעתי יום לאחר מכן.

לאחר יום התארגנות ביחידה הגענו ליכיני. משימתינו הייתה לעלות לאוויר למטרת השבת המצב לקדמותו. לאחר מספר ימים הגענו למוצב כיסופים ושם העלנו גיחות כאשר המשימות שהיו הן איתור והכוונת אש על מחבלים בסביבה. ביצענו עבודות איתור במרחב והכוונו לשם כוחות. בנוסף לכך ביצענו בעזרת כוח שריון משימות "צעד וחצי". שם למשימות התקפיות שחוצות גדר על מנת להכין את השטח לתמרון. לאחר 3 שבועות משמעותיים בכיסופים עברנו ליפתח. בתאריך 27.10 כשהתחיל התמרון, ביצענו משימות לטובת אוגדת עזה ללא שיוך לחטיבה ספציפית.

משם אחרי שבוע עברנו לפלוגה א' תחת שר שלום והצטרפנו לחטיבה 551 (חטיבת צנחנים קומנדו במיל') שהיו תחת אוגדה 162. איתם עבדנו עד סוף התמרון במשך חודש וחצי. היינו בבית להאייה ובכמה משימות שונות ועם תצורות פריסה מגוונות.

בנימה אישית - היו כל מיני משימות מאוד איכותיות. הפריסה בסוף זה היה מיצוי חותמת מקצועית של מימוש היכולות של המערכת ושל הצוות, הצלחה בעבודה מול המסייע וסגירות מעגלים. שם הרגשתי שיא מקצועי. בצוות חשוב לדעת לשמור ולטפח את המנטאליות והרעות בין הלוחמים - חשוב גם בזמנים של שגרה, לא רק במלחמה. להכיר את הצוות.

אנחנו יחידה מאוד מיוחדת במה שהיא עושה ומביאה למלחמה את האקס פקטור, צריך לדעת להכיר את זה ולנסות ליישם את זה. יחידה מיוחדת עם עשייה מיוחדת וחשובה. זה היה ניכר בכל שלבי הלחימה.

מירב דיימונד, עלתה לארץ בשנת 2021 מושינגטון דיסי עם גרעין עלייה שנמצא בעוטף עזה בקיבוץ סעד, אחרי שנה וחצי עברה לירושלים.

הצוות יצא לרגילה מספר ימים לפני ה-7.10. הייתי עם ההורים שהגיעו מארה"ב והמשפחה באה לבקר בירושלים. המפקצית התקשרה ב-7 בבוקר ואמרה שאנחנו מוקפצות וצריך להגיע כמה שיותר מהר. נסעתי הביתה, והתארגנתי. נסענו לשורק וכל הדרך היו אזעקות. לאחר התארגנות בשורק הגענו לאור הנר, ושיגרנו שם 2 מטוסים לצוותים בשדרות. לאחר מכן הגענו ליפתח ועדיין לא הבנו למה אנחנו נכנסות - ראינו ערמה של נופות, דם בש.ג. שיגרנו מטוס ולא היה אפשר לצאת מהמוצב כי הוא היה מוקף מחבלים. מצאנו מקום ליד החמ"ל וליד הגדר, ושיגרנו מטוס עם 2 לוחמים שחיפו עלינו תוך כדי שיש יריות מהש"ג והכל עלה באש.

התחושה הייתה שלכולם יש מטרה משותפת וכולם רוצים להצליח. הייתה המון מוטיבציה והמילואים הביאו נקודת מבט מפוקחת. הם שם לתת עבודה, לעשות ולתת.

רמת המודעות לאיפה שאת נמצאת תלויה רגע, לפעמים כן, לפעמים לא. לפעמים לא מרגישים מאוימים בכלל, ולפעמים יש יריות ופצמרים והרוגים. גם כשיש זמן פנוי, תמיד יש תחושה של לחץ ועייפות. באותו הזמן זה לא היה אישיו להיכנס בתור לוחמת. הרגשנו שהיו הרבה דברים שלא הבנו בגדוד, אבל אצלנו בצוות אנחנו נכנסות ולא משנה מה - 'נותנות עבודה'.

מבחינת ההורים, העדפתי שהם יהיו רחוקים וירגישו בטוחים, למרות שהם היו מעדיפים לבוא לישראל. אמא המשיכה לדאוג ובכל יום הייתה שולחת לי הודעה. המסר שלי ללוחמות העתידיות ביחידה הוא שאנחנו מסוגלות לעמוד בכל משימה. זכיתי לבצע את המשימות ולהיות חלק מהלחימה עבור צה"ל ומדינת ישראל.

ב-7/10 מדינת ישראל נכנסה למלחמת "חרבות ברזל" בעקבות מתקפת טרור על ישובי עוטף עזה.

מאז, פלוגת האחזקה גויסה באופן מלא בסדיר ובמילואים והחלה בשלבי המעמ"ל וזמן יקר. החל משלב צבירת האמל"ח מבית הספר בשבטה, ריכוז המערכות ואמצעי התקשוב, העלאת כשירות הרכבים והנשקים ועד שילוח הצוותים בכשירות מלאה ללא פערים.

פלוגת האחזקה מאז ועד היום מהווה גורם מכפיל כוח המאפשר את הלחימה ותומך את הצוותים המבצעיים בקצה בכשירות מלאה.

יחד עם המלחמה והאתגרים המבצעיים שבאים איתה, הפלוגה למדה להשתנות ולתת מענה לכל הדרישות לצוותי הקצה על מנת לייעל את אפקטיביות הצוותים תוך דרישת אמצעים ויצירת פתרונות יצירתיים שמכפילים את אפקטיביות הצוותים בכלל הרבדים.

בזכות יוזמה של אנשי הפלוגה, צוותי היחידה יכלו להטיס מרק"ם בצמוד למפקדי הגדודים, עם אמצעי שו"ב, שידור לאחור, נשק תקין ואבטחה מלאה של צוות המטיס בתוך רק"ם. ללא יוזמת אנשי הפלוגה היחידה הייתה מתקשה לעמוד במשימתה ולממש את ייעודה בצמוד לכוח הטקטי בשטח.

פלוגת האחזקה מהווה עמוד תווך ליחידה המאפשר את אפקטיביות הצוותים ואת ההישגים המבצעיים אליהם היחידה הגיעה במהלך הלחימה.

אנשי הפלוגה עבדו לילות כימים, נתנו מענה בתחומי האמל"ח, צופן, רכב, נשק ובתחומי התקשוב והטנ"א השונים.

פלוגת האחזקה תמכה ותמשיך לתמוך את כלל צוותי היחידה בסדיר ובמילואים, תהווה מסגרת מכפילת כוח המאפשרת את הפעילות המבצעית הענפה של היחידה גם במלחמה הבאה.

מאיה, מפקדת-צוות במילואים, הוקפצה למילואים במסגרת מלחמת 'חרבות ברזל', במהלך המלחמה זכתה לפקד על צוות לוחמות, טרמינל המראות ונחיתות, בהמשך נכנסה לרצועה עם צוות הלוחמות שלה ואף פיקדה כמפקדת-פלגה בהמשך הלחימה. מאיה מספרת על החוויות: "במהלך המלחמה זכינו להיות בגזרות רבות: התחלנו ברענונים בשבטה ומשם נסענו לבקעת הירדן לביצוע משימות אבטחה בצמוד לכוחות שפעלו בשטח. כעשרה ימים לאחר תחילת המלחמה קיבלנו פקודה לנסוע לטרמינל בזיקים וסייענו בבניית צורת הלחימה בתצורה החדשנית באופן זה בלחימה. הצוות הפעיל ודאג להעלות ולהוריד מטוסים לצוותים המתמרנים בדרום.

ביצענו סבבי הפעלה בצוות ואני פיקדתי על הטיסות, העברות השליטה ותפעול חירומים. במקביל לטרמינל הפעלנו במשך מספר שבועות בבסיס יפתח ושם עבדנו ת"פ גדוד והאוגדה (בהתאם לצורך) כך ששתי לוחמות מפעילות בטרמינל ושתי לוחמות מפעילות ביפתח תחת פיקודי.

בתקופה זו יצא לי למפל"ג במקביל לפיקוד על הצוות עם מספר אוגדות וכוחות. ב-11.11 נכנסנו לחאן יונס למשך עשרה ימים וחברנו לגדוד 82 בבית המג"ד בסיוע של הטרמינל להעברת שליטה לצוות. **העבודה בבית המג"ד בצמוד לכוח הייתה הכרחית להפקת תוצרים משמעותיים ורלוונטיים וסייעה לכוח בסיכול אויב, סגירות מעגלים, השמדת תשתיות והפללת איתורים ופירים חשודים בשטח. המידע שהפקנו בעבודה שלנו הוצלב יחד עם המידע של הכוח עצמו ושל יחידת אית"ן וסייע רבות להמשך הלחימה בגיזרה זו.**

לאחר 105 ימי מילואים הצוות השתחרר, לעת עתה. זכינו להיות שותפות באירועים משמעותיים שתרמו רבות לצה"ל, הצילו את חיי הלוחמים וסייעו לסכל מחבלים.

פרק ה' - מפקדים ולוחמים מספרים

”

הניסיון המשותף של אורי ושלי כמקבילים ביחידות מבצעיות וכמפקדים בקק"צ חת"ם – עמד לנו לעזר רב. בתוך כך, התווננו את ראשית הצירים לקווי היסוד של היחידה – זפוס פעילותה, ייעודה ותפקידיה בכל מצבי התפקוד – שגרה, חירום ומלחמה, פרופיל פעילותה, כשירות אנשיה, מתאר הציוד והאמצעים, התשתיות, והמבנה הארגוני שלה. את המועד לטקס הקמת היחידה – קל מאד היה לקבוע – 10.10.10, כסימן מנבא להישגיה העתידיים. במבט לאחור, נדמה לי שניתן היום לומר – שאכן הייתה זו נבואה שהגשימה את עצמה".

הפעלת הכוח:

המפגש המשמעותי שלי עם התוצרים המבצעיים של מערך הכטמ"ם הטקטי, היה כרמ"ח המבצעים במטכ"ל. עומק השליטה המטכ"לית בפעילותם של הצוותים, המחיש (וממחיש עדיין) יותר מכל – את משקלם הסגולי של הצוותים בכל פעילות מבצעית, בכל זירה מבצעית וחזית, בכל מצב תפקוד.

תא"ל אבירם סלע

תא"ל אבירם סלע – ראש מטה זרוע יבשה, משתף בחוויותיו האישיות בהקשר הקמת היחידה ובניין כוחה לאורך השנים, מנקודת מבטו בתפקידים השונים בחיל תותחנים – לרבות קצין תותחנים ראשי, ובהקשר פעילותה המבצעית של היחידה, מנקודת מבטו כרמ"ח המבצעים במטכ"ל.

עד מהרה הפכו צוותי רוכב שמיים 'תינוק מריבה'. היקפם המצומצם של הצוותים, ביחס לביקוש ולצורך המבצעי, מצריך תעדוף מטכ"לי קפדני, יום – יום. במשך שנתיים, נחשפתי ליכולותיהם המגוונות של הצוותים, ובייחוד לגמישותה המבצעית של היחידה, לאופיה היוזם והחותר למגע. כך, נטלו צוותי היחידה חלק משמעותי מאד במגוון רחב של פעילויות – החל מאימונים ושמירת כשירותם של גדודי היבשה, עבור משימות בט"ש והגנת גבולות, וכלה למבצעים מיוחדים – מסווגים עד הרמה המטכ"לית.

בניין כוח:

את עבודת המטה החילית להקמת היחידה נפל בחלקי להוביל – כקצין האג"ם החילי, לצד מפקדה הראשון של היחידה, אורי גונן. את השינוי המשמעותי הבא בבניין כוחה של היחידה, נפל בחלקי להוביל כקצין תותחנים ראשי, עם הכפפתה לחטיבת אש 215. הלכה למעשה, מובילים צוותי היחידה באופן משמעותי ביותר ביבשה, את חובת המתמרון לפעול ברום הקרוב לקרקע – להגן ולתקוף בו, כשם שעושה במרחב הדו מימדי, על הקרקע. כפיפותה של היחידה לאוגדת התקפה רב זירתית מתמרנת – 162, היא מכפיל כוח משמעותי – לאוגדה, ובוודאי ליחידה.

החיבור המבצעי בשגרה מאפשר ויאפשר מיצוי מיטבי של יכולות היחידה. חשיבותה של היחידה – של היקפה, של יכולותיה, ברור לי כיום, כרמ"ט זרוע היבשה, האמון על יישום מדיניות בניין הכוח היבשתי – בבהירות מוחלטת. עתיד היחידה לפנייה. היא תארגן כנדרש ובהתאם לצרכים המבצעיים של היבשה, ותקלוט לתוכה שלל יכולות מתקדמות בעולם התוכן של הכטמ"ם הטקטי".

איחולים

סוד קסמה של יחידה 5353 – אנשיה. מקצוענים, חותרים למגע, חדים, צנועים. אני מאחל ליחידה, שתשכיל להמשיך ולבנות את כוחה, על אנשים. כל עוד כל תעשה – יהיו השמיים הגבול עבורה, ולא יוכל דבר לעוצרה, אף פעם".

מה אתה מאחל ליחידה בהמשך הדרך?
שלוחמיה ומפקדיה ימשיכו לתת תמיד ערך
מוסף לצק"ג והצק"ח בלחימה. ערך מוסף בעל
יתרון ייחודי.

נתנס מתאר נקודה מהותית וכמעט בלתי-נראית לעין
בחיבור בין חיל-האוויר לזרוע היבשה: "התהליך הבין-זרועי
הוא תהליך עמוק שמלווה את כניסת היבשה לממד
האנכי. כל שכבה שנכנסה יצרה הידוק בקשר עם חיה"א
בהבנת המשימה ובשפה. **ליחידה יש חלק גדול מאוד
בעוצמות שרואים בלחימה הנוכחית בחיבור בין
התמרון וחיל האוויר.** משיתופי פעולה בודדים במעלה
הדרך נוצרה שותפות, ובזכות העשייה האיכותית כיום ישנו
אמון חזק שמשפיע על שדה הקרב, כתף אל כתף.
ה-DNA של 5353 לראיית קתמ"ר הוא של חלוציות,
חדשנות, מצוינות. המפקד עומד על אתגרי האמל"ח,
ומעריך מאוד את העובדה שהצוות והיחידה יעשו הכל כדי
לייצר תפוקה משמעותית ואיכותית. בנוסף, מדגיש נתנס
את הצוות, כאשר כלל העשייה נעשית בעבודה צוותית,
בהידוק אופטימלי המחייב את הלוחמים להיות אנשי צוות
למופת, הלכה למעשה.

מה בנוגע למלחמת 'חרבות ברזל'?

**"חוויתי במלחמה- רוח לחימה חזקה אצל כלל
הצוותים, חתירה למגע ורצון להיות קדימה, הבנת
הצרכים של המתמרן וסיוע בכל דרך.** לכל אלה
נוספים המון עוצמה אנושית, משימתיות ופתרון בעיות
אמל"ח מורכבות תוך כדי הלחימה שהיו יכולות למנוע
מהיחידה להגיע להישגים, אך אנשיה התעלו על הבעיות,
נאבקו והגיעו לתפוקות ושיאים חדשים תוך הצלת חיי
אדם וסיוע לחיסול מחבלים ותשתיות אויב.

”

קתמ"ר זכה להיות חלק מהקמת היחידה ב-5252
כמפל"ג מקביל ואף הטיס את הפלטפורמה בראשית
הדרך.

המפגש הראשון של היחידה היה בהיותו קצין וגם בתור
מס"א עזה עם חיכוך מבצעי על התפוקות השונות.
"העשייה המרשימה ביחידה הינה בלב החיכוך והעיסוק
המבצעי. הוא מתאר: **"ראינו שלאורך השנים גרף
העשייה וההצלחה של היחידה כל הזמן עולה.
חשיבה חדשנית וחלוצית למציאת פתרון חדש
הוא הסוד והקסם של יחידה כמו "רוכב שמיים"**

קצין התותחנים הראשי בוחר להתייחס לעוצמת כוחות
המילואים: "היחידה מצמיחה לעצמה את אנשיה
האיכותיים מיום הקמתה, ואלה נשארים נאמנים
ובוחרים לשוב ולהילחם במלחמות והמבצעית, בחירום
ובהכשרות. עוצמת היחידה מורכבת ממשפחתיות,
והקשרים מייצרים מחויבות וחיבור עז. הגדילה היא
פנימית ומרשימה ובמלחמה הנוכחית ('חרבות ברזל')
העניין התבטא ביתר-שאת.

קתמ"ר בוחר להדגיש את התפוקה המבצעית של
היחידה: "לאורך השנים והמבצעים ניתן לראות
שהתפוקה עולה לא רק בגלל הצוותים והאמל"ח אלא
בזכות מיצוי השעות הטיסה, עם תפוקה מבצעית
משופרת, תוך למידה והשתפרות."

תא"ל יאיר נתנס

קצין התותחנים הראשי, נכנס לתפקידו שבועיים בלבד
לפני תחילת מלחמת 'חרבות ברזל' באוקטובר 2023.
מפקד חטיבת האש 282 לשעבר וכיהן כרמ"ח תכנון
באג"ת. בן ליוזה ומקס, ניצול שואה בן 87.

מה שמוביל אותו לאורך כל השירות הצבאי הוא "הדור
שלנו והתור שלנו להגן על המדינה" ובוודאי בעת
הנוכחית במלחמה מתאר את הזכות הגדולה להגן.
קתמ"ר מוצא חשיבות מכרעת ביחידת 'רוכב-שמיים'
והשפעה על שדה הקרב היבשתי בדרג הצק"ג והצק"ח.

**"ה-DNA של 5353 הוא של חלוציות, חדשנות
ומצוינות לכל אורך שנות קיומה של היחידה."**

הדי-אן-איי של היחידה מאופיין בסטנדרטים גבוהים מאוד, עם כוח אדם מאוד איכותי, מצוינות, חדשנות ויוזמה. אנו חשים אחריות גדולה שהיחידה כפופה אלינו בחטיבה 215. אין ספק שהיחידה ייחודית, וצריך לשמר את זה.

המח"ט בוחר להדגיש את התפוקה המבצעית של היחידה: "לאורך השנים והמבצעים ניתן לראות שהתפוקה עולה לא רק בגלל הצוותים והאמל"ח אלא בזכות מיצוי השעות הטיסה, עם תפוקה מבצעית משופרת, תוך למידה והשתפרות."

מפקד החטיבה עומד על החיבור המיוחד בין החטיבה ובין היחידה: "חטיבת האש 215 מספקת מעטפת בכל הקשור בבניין הכוח, עבודות מטה ותהליכים שונים. היחידה התחברה לחטיבה בצורה מעולה החל מהרגע הראשון והקשרים רק הלכו והתחזקו", הוא אומר.

"אנחנו נמצאים בעיצומם של חיזוקים טכנולוגיים שעתידיים להיכנס, ופנינו אל העתיד ואל החדשנות הטכנולוגית שתביא איתה הצלחות מבצעיות ותמשיך את המסורת האיכותית של היחידה".

”

"יחידת רוכב-שמיים ביצעה משימות שהינן בגדר הבלתי-אפשריות במהלך מלחמת 'חרבות ברזל'. העשייה התבטאה בפתרון מהיר של בעיות מורכבות, בזכות אנשי היחידה והתושיה הרבה. העשייה המרשימה ביחידה הינה בלב החיכוך והעיסוק המבצעי". הוא מתאר: "ראינו שלאורך השנים גרף העשייה וההצלחה של היחידה כל הזמן עולה. חשיבה חדשנית וחלוצית למציאת פתרון חדש הוא הסוד והקסם של יחידה כמו "רוכב שמיים".

מפקד החטיבה מתייחס לעוצמת כוחות המילואים: "היחידה מצמיחה לעצמה את אנשיה האיכותיים מיום הקמתה, ואלה נשארים נאמנים ובוחרים לשוב ולהילחם במלחמות והמבצעיות, בחירום ובהכשרות.

עוצמת היחידה מורכבת ממשפחתיות, והקשרים מייצרים מחויבות וחיבור עז. הגדילה היא פנימית ומרשימה ובמלחמה הנוכחית ('חרבות ברזל') העניין התבטא ביתר-שאת.

אל"ם אהוד ביבי

אל"ם אהוד ביבי, מפקד חטיבת האש 215, משתף בעשייה עם יחידת 'רוכב-שמיים'. המח"ט מעיד: "נוכחתי לראות את הפעילות המגוונת והאיכותית של היחידה ולמדתי להכיר אותה לעומק. **היחידה התבטאה בפעילות מבצעית ענפה ואיכותית מגזרת הצפון ועד לדרום, בפעילות שגרתית ועד להסלמות והמלחמה הנוכחית**"

צוות מני: שקד חקון, רועי פולק, שגיא ברקאי, רון מנאל, תומר גודלי ואיתי מני

מוטי. כך קראו למ"פ שלי בבה"ד 1. טיפוס קצת מוזר, ראו עליו שהצבא שרט אותו. לפי הסיפורים הוא עבר חוויות לא פשוטות (בלשון המעטה) ב"עופרת יצוקה". הקטע איתו היה שכל שיחה היה מביא דוגמאות ומשפטים קבועים וקורעים מצחוק, אותם היינו מחקים על בסיס יומי, רובם עדיין רשומים לי בפנקס מהקורס. אבל המשפט שהכי זכור לי הוא דווקא אחד רציני, ספק נבואה ספק ניחוש, זה שאיתו חתם את שיחתו האחרונה איתנו "נתראה בשטחי כינוס" אמר לפלוגה עם חצי חיוך ציני. הפעם הבאה שראיתי אותו הייתה כשנה לאחר מכן בקפ"ק 1 לכניסה קרקעית לעזה.

הגזרה אליה נשלח הצוות לאחר האימון המתקדם הייתה עזה. לילה אחד בשישי בערב (אמצע יוני) שמענו אזעקת "צבע אדום" ומיד לאחר מכן פיצוץ. רצנו למרחב המוגן ומיד פתחנו YNET - קצין המודיעין הכי חזק בגזרת עזה, שליווה אותנו עד סוף המבצע.

באחד המבזקים נאמר שהחמאס ירה את הרקטה הראשונה שלו מאז עמוד ענן. מספר ימים לאחר מכן פתחנו שוב את הטלפון ובכתבה הראשית נכתב "צהל יוצא למבצע בעזה - צוק איתן". הבנו שאם יש לזה שם, כנראה שזה רציני.

ב 17 ליולי ירדנו כמו כל יום לשטח עם כל הציוד והתכוננו לכניסה. אלא שבאותו יום הסיכוי שניכנס היה גבוה מהרגיל בגלל האירוע שקרה בבוקר (קישור לאירוע). באותו הבוקר התעוררתי מצלצול הורד. מסתבר שתצפיתנית זיהתה בסריקה שגרתית (בתקופה הזו התבצעו סריקות בשטח הארץ ולא בעזה מחשש לאירועים מסוג זה) נקודה חמה יוצאת מהאדמה. הדיווח עבר הלאה ותוך כדי שמסיטים זיק לטובת האירוע מקפיצים כוחות רבים. לאחר מספר דקות זוהו 13 אנשים יוצאים מחור באדמה ונשכבים ביישור קו עם נשקים וטילי כתף לכיוון הגדר. השעה הייתה 4:30 ב"כוננות עם שחר" - מיד לפני הזריחה ולפני סריקה שגרתית שמבצעים הכוחות על הגדר לשלילת חדירה אפשרית במהלך הלילה. המחבלים התכוונו להסתער על הרכבים ולחטוף את מי שלא יצליחו להרוג. לאחר מספר דקות רואים אותם מסתכלים מעלה ומתחילים בריצת אמוק חזרה למנהרה תוך שהם מפקירים נשקים לאחור.

כנראה שהם שמעו את המל"ט. לבסוף התבצעה תקיפה שניה לאחר כניסת המחבלים חזרה לפיר. שמועות אומרות שהמאוי"ג הוריד פקודה למפעילת הכטב"מ לירות אך היא לא הייתה מוכנה כיוון שלא חוברה בצורה מספיק טובה לתמונת המצב והיא לא בטוחה שאלו מחבלים ולא כוחותינו - נקודה למחשבה. משם המשכנו לבית המג"ד - בלחימה הפלוגות מטהרות בית אחד שמוגדר כבית מג"ד ואילו נכנס חפ"ק מג"ד. יצאנו בזוגות מהאכזרית, ונכנסנו לבית. הקירות היו מחוררים מכדורים והכל היה הפוך. הבית היה פשוט מאוד, ולאחר שנעשה חור בקיר עם פטיש 5 לטובת חרך ירי בקיר היחיד שלא היה בו חלון, התחלנו בסבב שמירות. הטסנו כל הלילה ומי יודע מתי הגיחה הברה - לשמור? לא לשמור? דילמה. כבר עברו 36 שעות מאז שישנו בפעם האחרונה.

צוות מני: שקד חקון, רועי פולק, שגיא ברקאי, רון מנאל, תומר גודלי ואיתי מני

התחלנו להטיס לטובת כניסה של רימון לשכונה הדרומית ביותר של רפיח. תוך כדי הגיחה הייתי צריך ללכת לקפ"ק בחדר סמוך. בבט"ש המג"ד צריך להחליט – גיחת מל"מ או השתתפות של המפק"צ בקפ"ק. לא יכולתי לוותר על אף אחד מהם אז החלטתי לתדרך את פולק על המשימה בצורה שוטפת, הסברתי לו למי ואיך לדווח על זיהויים ואיזה גורם אש הוא יכול להכווין אם יזהה משהו. כמובן שאם משהו יקרה הוא לא יוכל לצעוק לי (הרי היינו צריכים לשמור על דממה) כך שהוא נותר לבדו לחלוטין. כשמדברים עם פולק על המלחמה זה הרגע שסיפר שהיה הכי משמעותי עבורו. סיטואציה זו מוכיחה את זה שהדבר החשוב ביותר בצוות הוא שמפק"צ יוכל לסמוך על הלוחמים וההפך. היחסים בינינו נבנו בבט"ש ורק בזכות כך סמכתי על פולק ועל שאר הצוות בעיניים עצומות במקרה זה ובכלל לאורך כל ההכנות ללחימה והלחימה עצמה.

באותו לילה הייתה אש כבדה מסביבנו – קשה לדעת מה אש כוחותינו ומה אש אויב, אך לא עברו 30 שניות בלי ירי או מרגמה שנפלה בסמוך לבית. מדי כמה שעות קיבלנו טלפון בורד הרים ממודיעין חטיבה שיש מחבלים במנהרה בסמוך אלינו שמתכננים להיכנס ולתקוף בית בו שוהים כוחות צה"ל. סגרנו את המסכים כשהמטוס בעצור בנצ, נשכבנו על הרצפה וחילקנו גזרות לירי. לבסוף האירוע חוזל"ש וחזרנו לשגרת הגנה וטיסות. וכך חוזר חלילה.

יום לאחר מכן עומר מפקד האכזרית יצא החוצה להביא מזרון. שמענו שריקה ופגיעה של מתכת במתכת. עומר רץ במהירות פנימה ואמר שירה לכיוונו צלף. מפקד הכלי יצא לאכזרית וזיהה חור כניסה במזרון שהיה קשור לאכזרית. הוא חזר פנימה ונתן לנו אזימוט שממנו לדעתו נורה הכדור. במקרה היה מטוס באוויר באותו זמן (מהגיחות שהיינו עולים בשעות הרגישות שדיברתי עליהן מקודם) ולאחר הערכה של חגיבי שהכדור נורה מ-500-1000 מטר הטסנו את המטוס במהירות מקסימלית לכיוון המוערך לאותו מרחק. במקרה או לא, במרחק זה היה בניין חצי הרוס עם חלון שמופנה בדיוק אלינו. קיבלתי אישור מחגיבי והכוונתי טנק שירה פגז לאותו חלון. זוהי דוגמא מעולה ל"סגירת מעגל" שלא הייתה מתבצעת במהירות רלוונטית אם לא היינו מתמקמים עם הכוח בשטח.

רבות עוד אפשר לספר על עשרות הימים שלאחר מכן – פריסה עם מילואימניקים שהקפידו לקפוץ לשוחה בכל אזעקה וללבוש שכפ"צים 24\7. פריסה עם מרגמות בה ראינו יחד איתם בחוזי איך הם פגעו בבית ממולכד רגע לפני כניסת חבריהם לגדוד. עבודה של חקון עם הגל ירוק כשדכן בגדוד 101 בחרבת אחזעה וההתנהלות העצמאית והבלתי רגילה שלו. הגיחות המטורפות בקדמית חטיבה עם כל גורמי המודיעין והאש ועוד... בשורה התחתונה אני מרגיש שקשה לכמת את התרומה שלנו.

אבל העובדה שהחיילים ידעו שאנחנו מעליהם כל הזמן, שהראינו למרגמות את התרומה שלהם בעיניים בזמן אמת, שהיינו שם עם הכוחות בחום ובלילות, שהראינו למפקדים שלהם את הדרך בה ילכו מחר ושעבדנו כצוות בצורה מגוונת, עצמאית וייחודית אפילו ליחידה – זה מה שאנחנו משאירים מאחורינו.

אני גאה שזכיתי להיות חלק מהצוות המופלא הזה.

אין סגירות אוויריות. לא כי לא היה תיאום, פשוט כי אין. נפגשנו עם מנהל שדה התעופה כדי לאשר את הטיסה שלנו במרחב שדה התעופה. הספיק שיגור אחד, סימון אס של המנהל וטיסה חופשית בכל האזור רק לא מעל נתיב הנחיתה. כמובן שלא הסתפקנו בהנחיות שלו והוספנו מגבלות וסגירות בטיחותיות שלנו. אז דיפנדר ליברית לא קיבלנו, אבל חיכה לנו רוברט, הנהג הצמוד שהסיע את צוותי ההמנ"ח לשגר ולהנחית את המטוסים בשדה הסמוך למלון.

נסיעה ראשונה להמנ"ח עם רוברט הנהג. יום הפעילות, ורוה"מ בדרכו לליבריה. ביצענו חזרה גנרלית והתחלנו עבודת רצף חוזי לאבטחת הביקור. בשלב הראשון ניקינו את השטח לפני הנחיתה ובשלב השני אבטחנו פריפריאלית את מרחב הכנס בכל משך שהייתו של רוה"מ (שנמשכה כ-12 שעות). כל צוות העלה מטוס לשימור רצף החוזי בדירוג. בסיום הכנס ולאחר קיפול הציוד עלינו על טיסה במטוס הישראלי עם רוה"מ.

יום הטיסה, ההתרגשות בשיאה. נפגשנו שני הצוותים במטה היחידה לאבטחת אישים ומשם יצאנו עם שאר הכוחות לנתב"ג בטיסה מסחרית לליבריה עם קונקשין ארוך בבריסל.

למחרת, המשכנו בטיסה מסחרית לעבר ליבריה. היה קשה לעצור את ההתרגשות, ולהפתעתנו בעצירת הביניים בפריטאון, סיירה לאון, 4 רכבי שרד ממשלתיים עצרו ליד המטוס, ונשיא סיירה ליאון הצטרף לטיסה. משם המשכנו לליבריה. כשנחתנו חיכתה לנשיא קבלת פנים אפריקאית חמה בליווייה של נשיאת ליבריה. ליד שדה התעופה היה המלון שבו התקיים הכנס. בכניסה למלון נפגשנו עם יוגב שהוביל אותנו לחדרים או יותר נכון לסוויטת רוכ"ש שלנו. התארגנות זריזה, בכל זאת היה יום ארוך, ומשם התחלנו בהכנות לקראת הגעת ראש הממשלה.

השמועות התחילו לרוץ - היחידה קיבלה משימה לאבטח את ראש הממשלה בכנס של מנהיגי מערב אפריקה בליבריה (ECOWAS). באמצע תקופת הלוחמים קיבלנו הודעה שאנחנו טסים, 2 צוותים מצומצמים בהובלת יוגב (מ"פ): **צוות זייד - טל פיבן ורועי בלומנפלד וצוות גרייף - עומר גל ותומר קלימן**.

ההתרגשות בשיאה וההכנות החלו. היחידה כולה נרתמה, מחלקת אמל"ח ומחלקת תקשוב עמלו רבות על התאמת האמל"ח לפעילות באפריקה, למשל טעינת מפות ייעודיות של ליבריה. מספר ימים לפני הטיסה הגענו לרמון לסגירת ציוד ומשם המשכנו לנבטים להעמסת הציוד על מטוס התובלה שליווה את המשימה. בנוסף הגענו למטה היחידה לאבטחת אישים להכנות אחרונות.

צוות סבאון: עופרי ברוך, עידו המר, שי נועם ודניאל סבאון

בחלקו השני של המבצע, הצוות חבר ליחידת דובדבן אשר הייתה תחת פיקודה של חטיבת גבעתי (יחידת דובדבן הגיעה למבצע כשבוע לאחר תחילתו).

לאחר ליווי ראשוני של היחידה לתוך עזה ויומיים של לחימה, הוחלט כי אחד הלוחמים בצוות, עידו, יצטרף לחפ"ק מפקד היחידה ויהווה שדכן. עידו נכנס עם "גל-ירוק" וסייע לקשר באופן איכותי יותר בין הצוות למפקד היחידה. באחד הימים בוצע ירי לעבר לוחמי דובדבן, הצוות זיהה את הירי וכן זיהה כי המחבלים יוצאים מהבניין ממנו ירו וכי הם עוברים בין בניינים.

בעזרת עידו הצוות הכווין את מפקד היחידה לעבר הבניין. כשבוע לאחר מכן, היחידה (ובניהם עידו), יצאו מהרצועה והגיעו לפריסה בה גם השתתף הצוות. אחד החיילים בדובדבן ניגש לעופרי ושאל אותו אם אנחנו מרוכ"ש, כאשר עופרי ענה שכן החייל אמר לו: "תודה! הצלתם אותנו שם".

משפט זה אשר נאמר לעופרי מתמצת את כל מהות ומטרת היחידה.

צוק איתן. רצף של אירועים וחוויות שוטפים את מוחי כשאני נזכר במלחמה ההיא. אציין שני אירועים משמעותיים שהיו לצוות במהלך הלחימה.

בחלקו הראשון של המבצע הצוות ישב בקדמית ככוח מודיעין והכווין אש. במהלך תקופה זו הצוות היה זה זמן רב באוויר עם שעות טיסה מרובות בכל יום. באחד מן האירועים, החטיבה קיבלה דיווח כי מבוצע ירי ישיר על טנק, ושאין זיהוי ודאי על מיקום היורים. הצוות קיבל דיווח רק על כיוון הירי ומיקום הטנק התקוע. כמובן שברגעים אלו כל קדמית החטיבה הייתה "על הרגליים" וניסתה להבין מהיכן הירי מתבצע. לאחר כדקה שי זיהה ירי מקלע כבד שמגיע ממגדל מים גבוה שהיה בקרבת מקום. הצוות העביר את הדיווח והכווין מסק"ר לצורך חיסול האויב.

"זכור לי שהיינו במשימת מודיעין באיוש בשקיעה, עם חברה מהשב"כ וראינו את השקיעה על שכם מהר ברכה. היה משהו ברגע הזה שאמרתי לעצמי דבר כזה אתה לא תראה באזרחות. זה משהו שאתה יכול למצוא רק עכשיו".

"תמיד מסתכלים עלינו ובוחנים אותנו כשגנרירים של היחידה. כל צוות הוא שגנריר בפני עצמו. צוותים פרוסים בכל הארץ. אנשים מסתכלים עליך מהצד. אתה צריך לא להוריד את הרגל מהגז. פשוט ללחוץ חזק יותר!".

"להיות לוחם צוות ברוכ"ש דורש סבלנות, דורש כישורים חברתיים. אני עם החברה שלי שנה ו-4 חודשים מתוכה - אני רק עם הצוות. מבצעים תרגילים מאילת ועד מטולה ונמצאים תמיד 24/7. להיות לוחם בצוות זה לחיות אחד עם השני, לזהות לבד אם עובר על מישהו משהו. לא פשוט לחיות עם עוד 4 אנשים בצמידות ובאינטימיות כזו. עם הזמן אתה לומד להכיר את החברים טוב יותר מההורים שלהם".

"הצוות היום הוא המשפחה שלי. עוברים ביחד הכל - מתאמנים, מזיעים, עוברים משברים, מצליחים ולפעמים גם נכשלים, מתמודדים עם חוסר ודאות מתמיד. המשפחה הקטנה הזאת עושה כל היום והלילה למען הבטחון של המדינה והאזרחים. אני מאד גאה בזה. הכל עוברים ביחד ולהכל הזה יש משמעות אדירה".

Due to my sense of responsibility to my homeland, Israel, I felt compelled to contribute my time and serve in the IDF. Straight after finishing school in 2016, I left South Africa, my close knit, loving family, community as well as friends and set off for what would probably be the most challenging journey of my life.

The months following my arrival in Israel, I spent at an Ulpan on Kibbutz Sde Eliyahu. It was there that I started my never-ending journey of learning Hebrew. After spending hours in the classroom and every second day working the kibbutz fields, I completed this 5-month Ulpan.

Thereafter, I moved to Kvutzat Yavne. This was to be my final stage in preparing for my army service.

Despite most people “going with the flow” as far as choices of units went, I was determined to find something different. After hearing about Rochev Shamayim and speaking to those serving there, I was sure that this unit had my name written all over it. After a risky journey from my draft to the Gibbush, I finally started my training in Maslul 25. Although my training was tough and long, without family support as well as navigating a new language and culture, I nevertheless knew that I was in a special and unique unit of astounding and

exceptional calibre people. Due to the intense and demanding mental and physical training, I have acquired wisdom beyond my years. Despite how challenging the last 2.8 years were, the rewards are immeasurable.

I believe that my Lone Soldier experience in Rochev Shamayim has shaped me into a determined, independent, motivated, mature and resilient person. This self-sufficiency has given me wisdom and tools, which I have no doubt I will be able to draw on for the rest of my life. This incredible journey has enabled me to integrate into Israeli society.

The biggest gift I have taken away from this unit is that I have embraced my new home and culture and also have acquired a circle of remarkable human beings that will be lifelong friends.

staff sergeant Benjamin Breger

"בשנת 2014 נרשם פרק חדש בספרי ההיסטוריה של יחידת "רוכב שמיים" – תחילתו של שילוב הלוחמות ביחידה: המסלול החדש כולל מעבר גיבוש והכשרה במסלול "רוכב שמיים", ולאחר מכן שירות מבצעי ביחידה, והכל לצד הלוחמים. בראשיתו, לקחו חלק במסלול כחמש חיילות, אשר כולן התגייסו לחיל תותחנים, עברו בהצלחה את הגיבוש ומהן הורכב צוות הלוחמות הראשון. כיום ביחידה קיימים ארבעה צוותי לוחמות."

"בין צוותי הלוחמים ללוחמות אין הבדלים למעט נושא סחיבת המשקלים ואופן שיגור המטוס. הלוחמות משתתפות בכל הפעילויות המבצעיות והאימונים בהם משתתפים צוותי הלוחמים."

דניאלה סרוטה, עלתה לארץ כדי להגשים חלום - היא עשתה את כל הדרך ממדינת מיזורי שבארה"ב לישראל

כדי לשרת ביחידה. היא התגייסה למסלול 20, שירתה בצוות מבצעי מספר חודשים ולאחר מכן פיקדה על טירונות ומסלול פרט (25).

היא מספרת: "עברתי תהליך די קסום ביחידה שלנו. תוך שנתיים הפכתי מעולה חדשה ומבולבלת שהתקשה להבין את הפקודות של המ"כים בטירונות, לזאת שנותנת את הפקודות. מכל הזיכרונות היקרים שצברתי בשירות, התקופה בה שירתי כמפקדת בהכשרה תהיה לעד שמורה במקום מיוחד בליבי."

עד היום אני זוכרת את הימים הראשונים שלי כטיירונית באגד 214. זה כבר לא סוד שהבנים לא שמחו לקבל את הלוחמות. כאב להם באגו. אבל המפקדת איילת הראתה לא רק לנו הלוחמות, אבל יותר חשוב ללוחמים ומפקדים לידינו שלבנות יש מקום ביחידה הזו. שנים עברו מאז, אבל עד היום לוחמות ומפקדות ביחידה ממשיכות להצטרך להוכיח שמגיע לנו מקום פה. בשלב מסוים בשירות הבנתי שאיך שלוחמים מקבלים את הלוחמות ביחידה מאוד תלוי בחינוך ודוגמאות שקיבלו במסלול. כשהפכתי למפקדת בטירונות ובמסלול, הבנתי שעליו לדאוג שהמפקדים והלוחמים יכבדו את המקום של הלוחמות ביחידה, ושהלוחמות יבינו טוב טוב מה מצופה מהן. אני בטוחה שהלוחמות שלי יגידו שמכל הסגל ציפיתי הכי הרבה מהן. עד היום אני מלאת גאווה לראות את הלוחמות שהכרתי בתור טירוניות ממשיכות באותה משימה בתור מפקדות וקצינות בעצמן.

כידוע, יחידת רוכב שמיים נמנית כאחת מן היחידות המיוחדות של החיל, יחד עם "מורן", "דוהר-שמיים" ו"זיק". לכל אחת מהן מסלול הכשרה משלה שניתן להתקבל אליו רק לאחר מעבר של גיבוש ייעודי בן שלושה ימים. ממיני הגיבוש ליחידה בעבר ובהווה, משתפים אותנו בתפנית שתפס התפקיד, ובחששות שהיו להם עם כניסתן של הלוחמות אל מסלול ההכשרה של היחידה.

פרק ו'- הכשרות

האירוע המשמעותי הראשון שהיחידה התמודדה איתו התרחש חודשים ספורים לאחר הקמתה. מפקד הזרוע החליט להקים ועדה שתבדוק איך ניתן למצות את צוותי "רוכב שמיים" בצורה טובה יותר. שתי מסקנות מרכזיות עלו מן הוועדה, הראשונה - על צוות צריך לפקד קצין ולא מש"ק והשנייה - מסלול ההכשרה צריך להימשך שנה במקום שמונה חודשים. מסקנות אלו שינו לחלוטין את אופן ההכשרה ביחידה ואת הקוד הגנטי של מפקדיה. עד אז קצינים ביחידה היו בעיקר מפקדי קורסים ומפקדי פלוגות ועסקו בעיקר בפיקוד "מאחור" ולא "מלפנים".

מסלול לוחם 05 היה הראשון שארך שנה. למסלול הרגיל, אימון הפרט, התווסף האימון המתקדם, שהיום נקרא אימון צוות ומוגדר כקורס מפקדים. פרק הזמן שנוסף להכשרה הוקדש להתמודדות עם חיבור הצוות לגדוד מבצעי לוחם, גם בהקשר של שפה משותפת

ותרגולים משותפים וגם בהיבט של עומסים ומשקלים. היום לוחמי היחידה סוחבים 50% ממשקל גופם והולכים בתרג"ד שאורכו כ-40 ק"מ.

נושא משמעותי נוסף שעלה באותה ועדה הוא כפיפות היחידה. היחידה הייתה כפופה ישירות לקתמ"ר ועלה צורך שהיחידה תעבור להיות תחת מפקדת אגד כלשהי.

"בעצם הסתכלנו ימינה ושמאלה ואמרנו 'מי יקח אותנו?', 'מי רוצה אותנו?' ולשמחתי מי שהיה מפקד 214 אז, אל"מ שרון סספורטס, נרתם לדבר הזה ובא ואימץ את היחידה לחיקו", מספר אורי גונן. התהליך של הכפפת היחידה למפקדת האגד היה מורכב. מטה היחידה הורגל לפעול באופן עצמאי ולא קיבל בשמחה את העובדה שאומרים לו מה לעשות. ליחידה היה נוח לעבוד מול הזרוע כי לכאורה היא כיוונה ישירות מאוד גבוה, אך יש יתרונות רבים למפקדה שתומכת ויכולה לספק מענה שוטף ליחידותיה. התקיימה סדנה ייעודית בנושא ולאחר תקופת הסתגלות למדו האנשים לעבוד זה עם זה.

בתחילת הדרך היה עיסוק רב בסוגיית התשתיות של היחידה ובמיקומו של בסיס הקבע. התשתיות בבסיס פלמחים, תחת יחידה 5252, לא אפשרו ליחידה לגדול והיה ברור שזהו פתרון זמני. נבחנו מספר חלופות וביניהן

אזור נפרד בפלמחים, ג'וליס, צאלים ומחנה רמון. לאחר כשנה נבחר בסיס ג'וליס כמחנה הקבע של היחידה. הפרויקט החל אך לאחר זמן מה דעך ולא יושם. גם האפשרות של פלמחים הועלתה אך נפלה ולבסוף. לקראת סוף שנת 2012, החליט קתמ"ר שהמען הסופי יהיה מחנה רמון.

נוצרה שגרה, של יציאה מהקו הביתה ובחזרה, שבה הצוותים הלוחמים לא היו רואים את היחידה ואת אנשיה במשך זמן רב. היו מאמצים רבים לקיים שבת יחידתית פעם בתקופה, שתיתן לחיילים קצת אורך נשימה ותתרום לניבוש היחידה המפוזרת ביום-יום. לעיתים זה הצליח ולעיתים לא. לאורך השנים שינתה היחידה את אופיה. לקח זמן רב להתחבר לכוחות המתמרנים: החי"ר והשריון. היה צורך ביצירת שפה משותפת, על מנת שהיחידה תוכל לתת את המענה המיטבי לכוחות שאליהם חברו הצוותים.

תוך ארבעה חודשים הובאו ליחידה מבנים חדשים והבסיס הוקם מאפס. ב-15 בפברואר 2013 נערך טקס הכחה רשמי על מחנה הקבע הרשמי של היחידה. לאחר כמעט שנתיים וחצי בבסיס פלמחים במרכז הארץ עברה היחידה למחנה רמון שבנגב. זו הייתה החלטה קשה ומורכבת. גונן מתאר את המעבר, "מצד אחד היא נתנה ליחידה המון דברים טובים, מצד שני היו כמה אילוצים מאוד קשים... ברור שהיינו רוצים לשים יחידה בגוש דן עם מתקני הדרכה מפוארים ומגורים מפוארים, אבל בחיים תמיד צריך לבחור, תמיד יש אילוצים.

גיבוש

מספר ימים לאחר הגיוס לחיל מתקיים גיבוש. לאחר הגיבוש וקבלת תוצאות המיון – מספר מצומצם של לוחמים ולוחמות ומתחילים את מסלול ההכשרה. במהלך הגיבוש החיילים נבחנים על סיבולת מנטאלית ופיזית, יכולות הבנת מרחב, מוטוריקה ואינטליגנציה חברתית.

טירונות

מטרת הטירונות הינה להפוך את המלש"ב לחייל צה"ל ולהקנות לו ערכים על פי רוח צה"ל. הלוחמים לומדים לירות בנשק, לשרוד בתנאי שטח מאתגרים, משתתפים בסדרות חינוך, מבצעים שבועות ניווט והתמצאות במרחב.

אימון פרט

מטרת האימון להכשיר את הלוחם לשגר ולהפעיל כטמ"מ מסוג 'רוכב שמיים', במקביל להקניית יכולות פיזיות הקשורות בסחיבת משקלים על פני עשרות קילומטרים. במהלך האימון הלוחמים מתנסים בהטסה בסימולטור ובשטח, מפתחים כושר קרבי, משפרים את יכולות הניווט שלהם ומתאמנים על סחיבת משקלים. בנוסף לאלה, הלוחמים הצעירים מתנהלים בשגרה של חוסר ודאות כמעט מוחלטת, כחלק מההכנה המנטאלית הנדרשת מלוחם ביחידה מיוחדת.

אימון מתקדם

מטרת האימון הינה פיתוח אורגניות בעבודה צוותית, שיפור יכולת נשיאת המשקלים (עד 50% משקל גוף), הכשרה על יכולות מערכת מתקדמות, ביצוע שת"פ עם כוחות מתמרנים והכשרת כלל הלוחמים כמפקדים. בסיום ההכשרה כלל הלוחמים מועלים לדרגת סמל, מוגדרים כמפקדים ועולים לפלוגות הלוחמים בגזרות השונות.

הן מכשירות את הלוחמים, מלוות אותם בשטח, ונחשבות לגושפנקא המקצועית של היחידה. תפקידן של המדריכות ברוכב שמיים עבר מתיחת פנים משמעותית לאורך השנים, ולא, הוא לא דומה כלל למה שהכרנו בראשית דרכה. כיום המדריכות יושבות תחת בית הספר לתותחנות, 'שיבטה', הן רבות יותר, מקצועיות יותר, ואפילו נקראות 'מדריכות סימולטור'. האמת? כבוד.

בעשור האחרון נוסף מושא חדש למתגייסות הטריות למערך ההדרכה בצה"ל. מרגע היווסדו, תפקיד מדריכה ב"רוכב שמיים" נחשב היה איכותי ומעניין. היום כמובן שאנו לא מסוגלים לדמיין את הכשרת המסלול בלי המדריכות, אך תאמינו או לא, בראשיתה, היא בוצעה על ידי מדריכי הטיסה. בשנת 2010 נפל דבר והוחלט כי מדריכות יחלו להשתלב בהכשרת הלוחמים במסלול.

סמ"ר במיל" עדי טופורק, הייתה המדריכה הראשונה ביחידה, והייתה שותפה לבניית מערך ההדרכה שלה. בהמשך נוסד קורס המדריכות הראשון, הלוא הוא קמ"ד 01, שהיה מורכב ממדריכות מורן שעברו הסבה למערכת רוכ"ש. בראשית דרכן, היו המדריכות אחראיות בין היתר על ההכשרה התיאורטית של הלוחמים במסלול הפרט ועל בניית מערך ההדרכה.

שוחחנו עם סמ"ר טופורק: "הייתי מדריכת סימולטור בזיק. אחרי שנה בתפקיד הציעו לי לעבור לצוות הקמת היחידה. מבחינת אלביט כלום לא היה בשל, ואני למעשה נכנסתי לעובי הקורה בכתיבת הספרות המקצועית של היחידה. הקורס הראשון אותו הדרכתי היה מסלול 03. עם כניסתי לתפקיד התחלתי לחקור מערכים דומים בצה"ל, כמו מדריכות מורן ותותחנים, ולמעשה בנינו מאפס את תפקיד המדריכה. בהמשך, כשנכנסו עוד מדריכות לתפקיד זה היה כמו התגשמות חלום עבורי.

עוד היא מספרת על התפקיד: "כמובן שאני ממש נהנתי", אומרת טופורק. "מעבר לגאווה היחידה העצומה התפקיד היה מאוד מגוון, ושילב עבודה מול אלביט וקונטרופ. כיום בפרספקטיבה של עשר שנים טופורק מסכמת: "אחרי שהשתחררתי הייתי מגיעה ליחידה בתור מילואימניקית. לא האמנתי שהיחידה כל כך התפתחה! אני מאוד גאה שלקחתי חלק במפעל הזה שנקרא "רוכב שמיים".

בהמשך קורס המדריכות עבר שינויים נוספים: בשנת 2013 העתיקה היחידה את מושבה ממחנה 'פלמחים' למחנה 'רמון', מניין המדריכות הלך ועלה, וכמו כן הגיעו ליחידה גם שכלולים נוספים, כמו 'מטוס 10' ו'בלוק 2'. עוד בשלהי שנת 2013 נכנס לפעולה "המאמן"; סימולטור הטיסה מתוצרת חברת 'אלביט', המהווה אבן דרך משמעותית בניבוש תפקיד המדריכה ביחידה.

שוחחנו עם קצינת ההדרכה הנוכחית של היחידה, סגן עדי פיקסלר, שסיפרה לנו על תפקיד המדריכה ב-2020: "חשוב להגיד שמעתה אנו נקראות 'קמ"ס', ולא 'קמ"ד'. קמ"ס זה ראשי תיבות של קורס מדריכות סימולטור. כדי להגיע להיות מדריכה ביחידה עליך לעבור מיונים לתפקיד 'מדריכת סימולטור בחיל התותחנים', להתגייס, לעבור טירונות משותפת בשיבטה יחד עם יחידת 'מורן', ולקבל שיבוץ ל"רוכב-שמיים".

כיום בית הספר להכשרות, 'שיבטה', הוא מה שמכונה כבר בפי רבים 'המפעל לייצור מדריכות'. "התפקיד היום הרבה יותר מובנה", מסבירה לנו סגן פיקסלר. "כיום המדריכות משרתות בתפקיד במשך שנתיים ושמונה חודשים. בצה"ל הבינו כי לוקח פרק זמן משמעותי להכשיר אותן, וחבל כי כל הידע והניסיון הרב שצברו ילך לאיבוד. הקמ"ס היום אורך כ-18 שבועות.

במקביל למעבר היחידה לחטיבה 215 בספטמבר, "כיום המדריכות משרתות בשיבטה, בנפרד מהיחידה ברמון, אך אנחנו עדיין משתדלות להיות הכי מעורבות שאפשר", היא אומרת, ומוסיפה: "המדריכה עוברת ארבעה גלגולים במהלך תפקידה: הדרכה באימון הפרט, הכוללת לימוד הפרק הקרקעי וגיחות במאמן הפרט; הדרכה באימון צוות והתמקצעות על מודיעין ופענוח; השתלבות בקורס פיתוח הדרכה ופיתוח התחום המקצועי; שירות בתפקיד סמלת מאמן, יציאה לפיקוד בקמ"ס ויציאה לקצונה.

על הקשר הייחודי בין המדריכות לחיילי המסלול מספרת סמל במילי גיל בקלש מקמ"ד 05: "בניגוד למדריכות מורן או חי"ר, אנו מלוות את החיילים לאורך תקופה ארוכה; מטירון, ועד ללוחם, סמל וקצין. הקשר עם החיילים הופך להיות ארוך ומשמעותי. יצא לנו לסגור שבתות עם הלוחמים במוצבים. ניסינו להתחבר כמה שיותר לעשייה שלהם בשטח. האנשים מהיחידה הם חברים לכל החיים. לא משנה כמה זמן יעבור, החוויות תמיד ישארו".

A soldier in camouflage gear is working on a missile mounted on an aircraft wing. The soldier is wearing a green and brown camouflage jacket and a matching cap. He is looking up at the missile, which is white and black. The aircraft wing is dark grey. The background is a blue sky with white clouds. The overall style is that of a digital painting or a high-quality photograph with a slightly grainy texture.

פרק ז' - שותפים לדרך

אלביט מערכות בע"מ היא חברת הייטק ביטחונית ישראלית העוסקת בפיתוח ובייצור של מערכות לחימה לכוחות הלוחמים ביבשה, באוויר ובים, בתחומי אלקטרוניקה, אלקטרואופטיקה, ארטילריה, תעופה, לייזר ועוד.

החברה מתמקדת בפיתוח מערכות שליטה ובקרה, מערכות מודיעין ותצפית.

החברה מחולקת למספר חטיבות, אחת החטיבות היא חטיבת מודיעין, אשר מפתחת כלי טייס בלתי מאוישים, ביניהן מטוסי סקיילרק, כטמ"ם טקטי למשימות סיור ואיסוף מודיעין בטווח קצר.

מאז מסירת מערכת זו אלביט נותנת שרות אחזקה למערך, המורכב מטכנאי שטח, אנשי לוגיסטיקה, הנדסה ועוד... טכנאי השטח יוצאים ופוגשים את הצוותים על בסיס יומי, 24/7 בבסיסים הפזורים לכל אורך המדינה, על מנת לשמור על זמינות וכשירות האמל"ח גם בשבתות וגם בחגים. בעבודה עם היחידה אנחנו פוגשים צוותים עם מוטיבציה גבוהה לשרת את המדינה, משמעת גבוהה, מקצועיות וכמובן עבודת צוות שאנו עדים במפגשים עימם. אנו מרגישים חלק מהמשפחה הלוחמת של יחידה 5353 וכאשר יוצאים לצוותים מרגישים גאווה שתורמים את חלקנו הקטן על שמירת המולדת.

אנו נהנים לעבוד בשיתוך פעולה מלא עם היחידה תמשיכו לבצע את המשימות האיכותיות שלכם ותשמרו

על עצמכם

צוות מעבדת רוכב שמיים אלביט מערכות

לפני כעשור וחצי החלה החברה לפתח קו מוצרים חדש שהותאם לשוק חדשני ומתפתח בדמות מל"טים קלי משקל לשכבה הנמוכה ולשימוש כוחות טקטיים. פרויקט הדגל הראשון היה מול משהב"ט - שמיים וארץ- מערך רוכב שמיים. מאז הטמעת המערך בצה"ל, רואה עצמה החברה כשותפה לשמירה על כשירותו, זמינותו ומקצועיותו. הישגי היחידה והמערך כולו הינם מקור לגאווה גדולה ותחושת סיפוק עבורנו. בתחילת שנת 2020 התאפשר לחברה לאמץ את יחידתכם- יחידת רוכב שמיים. אנו רואים באימוץ היחידה שותפות טבעית וגאים להיות חלק ממשפחתכם, כשם שאנו שמחים ונלהבים על היותכם חלק ממשפחת קונטרופ.

גאים בכם מאד, בצעו במקצועיות את משימתכם ושובו הביתה בשלום

חגי עזאני, מנכ"ל ובשם משפחת קונטרופ

קונטרופ הינה חברה המתמחה בפיתוח ואספקת מוצרים לעולם המודיעין החזותי המבוססים על טכנולוגיה אלקטרואופטית מתקדמת וחדשנית, החברה שהוקמה בשנת 1988 הינה ספקית מוערכת ומובילה של משהב"ט וגופים מוסדיים שונים בישראל וכן של לקוחות רבים בארץ ובעולם. רבים מעובדי החברה הינם אנשים בעלי רקע טכנולוגי בתחומי ההנדסה השונים.

החברה מפתחת ומייצרת את מוצריה באתר החברה בו עובדים כ- 300 עובדים. קונטרופ הינה חברה פרטית בבעלות משותפת של חברת רפאל וחברת אירונאוטיקס ומתאפיינת בעומק טכנולוגי רב, חשיבה יצירתית, גישת פיתוח אגילית וזריזה ובמחויבות לקוח גבוהה. קונטרופ רואה את עצמה כנדבך חשוב ומשמעותי בביטחון מדינת ישראל ובעוצמתו של צה"ל ושואפת לאפשר לעובדיה סביבת עבודה בטוחה, מהנה ומאתגרת.

פעילות העמותה

קהילת בוגרים

קהילה משפחתית, הדדית ותומכת, המחברת בין אנשים עם עבר משותף ומאפיינים משותפים. מבצעת מפגשי העשרה, ליווי קריירה, אירועי עמותה וחיזוק הקשר בין חברי הקהילה.

תכניות פיתוח לחברי עמותה

- תכנית מלגאי העמותה
- תכנית מנטורים
- תכנית אח גדול
- תמיכה וליווי לאחר השחרור בנושא קריירה ולימודים

מועדון הטבות לחברי העמותה

חבילת הטבות לחברי העמותה בנושאים שונים, פנאי, כושר, תרבות, פיננסים, העשרה, מועדני צרכנות וכרטיס אשראי לחברי עמותה

תמיכה במשפחות השכול ופצועי היחידה

מעורבות ותרומה חברתית

מינוף היכולות והרצונות של החברים לעשייה חברתית מתמשכת או נקודתית, סיוע לקהילות לפי צו השעה, התנדבות עם בני נוער וסיוע לבעלי מוגבלויות

תמיכה ביחידה

תמיכה בפעילות בעת לחימה ובפעילות השוטפת של היחידה וסיוע לחיילים בודדים

להצטרפות לעמותה

העמותה ללא מטרת רווח ותקציבה מתבסס על תרומות ודמי חבר שנתיים ע"ס 200₪

מסלולי היחידה

קורסי מדריכות היחידה

בעת כתיבת שורות אלה המלחמה עוד רחוקה מהלסתיים, עדין לא שבו לביתם 133 מחטופינו, וכוחות צה"ל וצוותי היחידה עדין נלחמים בגבולות השונים בדם ויזע.

בהערכה,

סא"ל איתי תורג'מן
מפקד היחידה

ספר המורשת בא לתת מקום לאנשים, המפקדים והתהליכים שקרו ביחידה בשנים שמהקמתה ועד היום.

היחידה היא לא האמל"ח, היא האנשים, המצויינות והדי.אן.איי שנוצר בתחילת הדרך ומלווה אותנו עד היום, רק בזכותכם, האנשים בסדיר ומיל' לדורותיהם, נוכל להמשיך ולהתייצב בכל מקום אליו נדרש, להציל חיים ולשנות את תמונת המצב בשדה הקרב.

**"אין פאל ישרון רכב שמים
בעזרך ובגאותו שחקים".**